

BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI. GIRONA

Memòria 2016

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	3
2. BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI. GIRONA. PROGRAMACIÓ ANUAL	5
2.1 PROJECTES EXPOSITIUS (EXPOSICIONS I ACTIVITATS VINCULADES) 5	
2.1.1. A GIRONA, ALS ESPAIS DEL BÒLIT	6
2.1.1.1. TEMPS VARIABLE I PETONS DE MEDUSA.....	6
2.1.1.2. FOTOLLIBRES. AQUÍ I ARA	7
2.1.1.3. BÒLIT MENTOR	10
2.1.1.4. CAMINAR SOBRE GEL. ÈPICA I DISFUNCIONALITAT EN LA PRÀCTICA ARTÍSTICA	14
2.1.1.5. EL SOL, EL MAGMA.....	17
2.2. EXPOSICIONS A LES COMARQUES DE GIRONA I A FRANÇA	20
2.2.1. SALT I OLOT: "SING A SONG ON DESK"	20
2.2.2. VILABERTRAN: "DIÀLEGS: PINTURA, MÚSICA I PATRIMONI"	21
2.2.3. ALBI (FRANÇA): "LE DIALOGUE DES CONTRAIRES"	23
2.3 ACTIVITATS PARTICIPATIVES, DE MEDIACIÓ I CONTEXT	25
2.3.1 CICLE D'ART D'ACCIÓ	25
2.3.2 COL·LABORACIONS	27
2.3.3 DIA INTERNACIONAL DE L'ART.....	28
2.3.4 PREMI PRODUCCIÓ EN VÍDEO XAV, LOOP I ARTS SANTA MÒNICA	29
2.3.5 HIBRIDACIONS I CONTEXTOS, AMB LES ESCOLES I CENTRES D'ART DE CATALUNYA.....	30
2.3.6 HAMACA PROJECTA, EN COL·LABORACIÓ AMB L'ARTS SANTA MÒNICA I HAMACA	31
2.4. PROJECTES DE RESIDÈNCIES	34
2.4.1 INTERCANVIS I COL·LABORACIONS	34
2.4.2 RESIDÈNCIES EN XARXA.....	38
2.4.2.1 PROJECTE ETAC: ESPAI TRANSFRONTERER D'ART CONTEMPORANI	38
2.4.2.2 PROJECTE ETACEC – THE SPUR	40
2.5 CATÀLEG DE SERVEIS	41
2.5.1 PROJECTE EDUCATIU.....	42
2.5.2 FORMACIÓ	43
2.5.3 ASSESSORAMENT ARTÍSTIC I SEGUIMENT I ACOMPANYAMENT DE CARRERES PROFESSIONALS	44
2.5.4 CONVOCATÒRIES.....	44
2.5.5 SERVEI DE DOCUMENTACIÓ: BÒLIT_DOCUMENTACIÓ	45
2.5.6 SERVEI DE COMUNICACIÓ.....	46
2.5.7 EDICIONS I PUBLICACIONS	47
2.6 XARXES	48
2.7 EQUIP DEL BÒLIT	49
2.8 DADES	51
2.9 PRESSUPOST	53

1. INTRODUCCIÓ

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona és un equipament cultural de titularitat municipal que té com a finalitat promoure i difondre exposicions, activitats integrades i vinculades, com ara tallers, cicles de conferències, intervencions urbanes, cicles de *performance*, propostes específiques i treballs en procés, tot cercant la participació de la societat civil.

Pel que fa a l'abast de la seva actuació en el territori, d'una banda el Bòlit actua en complicitat amb les iniciatives i programes portats a terme a les comarques gironines, tot cercant la col·laboració i l'intercanvi de projectes. D'altra banda, la producció creativa del Centre es vincula a d'altres contextos i espais de recerca i creació internacionals.

S'ha de destacar el posicionament del Bòlit en el treball en xarxes europees. Compta des de l'any 2014 amb una subvenció de l'Euroregió anual pel projecte ETAC (29.000€ ETAC 2014-2015; 20.000€ ETAC 2015-2016 a executar el primer semestre del 2016; ETACEC 2016-2017 a executar a partir de la segona meitat de 2016).

El 2016, el Bòlit ha resultat beneficiari de la convocatòria Cultura Euroregió 2015, amb el projecte The Spur - ETACEC 1618 i també ha estat seleccionat en la convocatòria de suport als Projectes de Cooperació del Programa Europa Creativa Cultura de la Comissió Europea.

The Spur, en anglès "l'esperó", és un projecte internacional en el camp de l'art contemporani i les indústries creatives que s'ha elaborat configurant un equip transnacional que, liderat pel Bòlit, inclou el Centre d'Art LE LAIT - Laboratoire Artistique Internationale du Tarn (Albí, França), el Bureau des Arts et des Territoires (Montpeller, França), Fundació Es Baluard. Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca, Sputnik Oz (Bratislava, Eslovàquia), Fondazione per l'Arte (Roma, Itàlia) i l'Euroregió Pirineus Mediterrània.

El projecte, que s'executarà en dos anys (2016-2018) consisteix en la creació d'una xarxa europea de cooperació a l'entorn de les arts visuals i les indústries creatives, que pretén desenvolupar projectes innovadors de reforçament de les capacitats

professionals i mobilitat transnacional dels creadors i alhora té la voluntat d'implementar processos de cogestió i transferència de coneixement entre les diferents organitzacions.

S'ha elaborat un projecte basat en 5 accions, que es centren en la creació d'espais d'artistes, l'activació de residències creatives, la programació de seminaris i la comunicació, la creació d'una revista internacional digital, a banda de la coordinació d'aquest equip de treball transnacional.

Tanmateix, s'ha de destacar la voluntat del Bòlit de treballar el context local, d'estendre la seva actuació al territori que li pertoca. Un exemple d'aquest treball en el territori és la col·laboració que es porta a terme entre el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i l'Associació Cultural Còclea, atès que tots dos equipaments consideren molt interessant la complementarietat dels seus espais i programacions. També el programa educatiu Bòlit Mentor arriba als instituts de comarques gironines i a l'estiu té lloc el programa *Diàlegs: pintura, música i patrimoni* a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran.

Quant a altres recursos, el Bòlit compta amb dues persones de plantilla (directora i administratiu) i dues tècnics (comunicació i educació, producció i documentació). El projecte europeu The Spur – ETACEC 16/18 compta amb una administrativa a mitja jornada i durant sis mesos amb una tècnica del programa de garantia juvenil del Servei d'Ocupació de l'Ajuntament.

2. BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI. GIRONA. PROGRAMACIÓ ANUAL

2.1 PROJECTES EXPOSITIUS (EXPOSICIONS I ACTIVITATS VINCULADES)

HORARI DELS ESPAIS EXPOSITIUS

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Rambla de la Llibertat, 1 / 17004 Girona

De dilluns a divendres: de 9 a 20h (en horari d'hivern, a partir del novembre i fins a la primavera, l'horari és de 9 a 19h).

Dissabtes: de 9 a 14h i de 16 a 20h (en horari d'hivern, a partir del novembre i fins a la primavera, l'horari és de 9 a 14 i de 16 a 19h).

Diumenges i festius: de 9 a 14h.

Calendari expositiu del Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar (del 2/01 al 31/01, del 12/02 al 24/04, del 6/05 a l'11/06, del 17/06 a l'11/09 i del 24/09 al 29/12).

Bòlit_StNicolau

Plaça de Santa Llúcia, 1 / 17004 Girona

Gener: de dimecres a diumenge, festius inclosos, d'11 a 14h i de 16 a 18h.

Del 12 de febrer al 24 d'abril, i del 2 de novembre al 30 de desembre: de dimarts a dijous de 10 a 14h, divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h, dissabtes d'11 a 14.30 i de 16 a 19h, i diumenges d'11 a 14h.

Del 10 de juny a l'1 de novembre: de dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h, dissabtes d'11 a 14.30h i de 16 a 19h, i diumenges d'11 a 14h.

Calendari expositiu del Bòlit_StNicolau (del 2/01 al 31/01, del 12/02 al 24/04, del 17/06 a l'11/09 i del 24/09 al 22/12).

Bòlit_Documentació a la Cripta del Bòlit_StNicolau

(amb personal del servei de documentació)

Bòlit_StNicolau – Plaça Santa Llúcia, 1 / 17004 Girona

Dimarts, dimecres, dijous de 10 a 14 h i dissabtes d'11 a 13 h

L'espai estarà obert coincidint amb el període expositiu del Bòlit_StNicolau (del 2/01 al 31/01, del 12/02 al 24/04, del 17/06 a l'11/09 i del 24/09 al 22/12)

Juliol i agost, dimecres d'11 a 14 h

2.1.1. A GIRONA, ALS ESPAIS DEL BÒLIT

2.1.1.1. TEMPS VARIABLE I PETONS DE MEDUSA

Artista: ORLAN

Comissària: Jackie-Ruth Meyer

En col·laboració amb el Centre d'Art LE LAIT – Laboratoire Artistique International du Tarn, d'Albi

Fins el 31 de gener de 2016

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

Reconeguda internacionalment, ORLAN (Saint-Étienne, França, 1947) és una de les artistes més rellevants de l'escena francesa actual. La seva obra, en plena maduresa, encara amb força i intensitat els grans desafiaments artístics i socials actuals.

ORLAN fa del seu cos el suport, la matèria primera i l'instrument visual del seu treball. Esdevingut "l'espai del debat públic", interroga la societat i qüestiona les formes i els valors que s'oposen al determinisme natural, social i polític, a totes les formes de domini, la religió, la supremacia masculina, la segregació cultural, la imposició normativa, etc.

ORLAN sotmet a examen l'estatus del cos i les pressions socials, culturals, polítiques i religioses que hi incideixen. Qüestiona els descobriments científics, tecnològics i mèdics i defensa la hibridació, la tolerància i els drets de l'ésser humà a través d'identitats nòmades, canviant i mutants. I per fer-ho, recorre a un ampli ventall de tècniques: fotografia, vídeo, escultura, dibuix, instal·lació, *performance*, biotecnologia, realitat augmentada, etc.

La mostra que es va presentar a Girona travessa cronològicament l'obra d'ORLAN des dels anys setanta fins a l'actualitat i presenta, de forma inèdita, exclusivament obra digital, vídeos, realitat augmentada i un videojoc. En aquestes obres el temps es revela, es dissol i es multiplica fora de tota cronologia, gràcies a la simultaneïtat del present, el passat i el futur; el temps esdevé, doncs, variable i capta així la freqüència sensible de les mutacions de la consciència i de la percepció del món, de l'art i del cos. El títol, a més, inclou "els petons de Medusa" que ORLAN adreça a la ciència, l'art i la religió en el seu vídeo *Escenografia per a un gran Fiat*, creat el 1982, quan la tecnologia digital tot just feia les seves primeres passes.

La selecció de vídeos de diferents períodes es complementa amb la realització d'un videojoc, el desenvolupament progressiu del qual es caracteritza per l'adjunció de nivells de complexitat a mesura que es desenvolupa la gira internacional de l'exposició. Es tracta de reconstruir una obra amb l'avatar d'ORLAN, resposta directa a la destrucció de la cultura i del poder de la seva memòria, l'actualitat política i econòmica de la qual ens ofereix noves aplicacions arreu del món.

"Temps variable i petons de Medusa" agrupa un conjunt d'obres digitals que es poden emmagatzemar en un llapis de memòria USB; una proposta d'ORLAN, l'ambició de la qual és expandir-se enmig de la modularitat dels espais expositius; un format itinerant el contingut, la forma i la temporalitat del qual varien. A ORLAN li agraden les identitats mutants, movedisses, nòmades, i ha ideat aquesta exposició amb aquesta mateixa idea.

L'obra d'ORLAN convoca alhora les qüestions de les realitats física, sensible i virtual a través de les tècniques científiques, mèdiques, biològiques i informàtiques més contemporànies. Però més enllà de les tecnologies, es tracta de qüestionar l'art, l'estatus del cos i les seves representacions.

L'exposició que es va presentar a l'estiu del 2015 a Albi, és previst que itineri al Centre des Arts d'Enghien-les-Bains (França), al FRAC Basse-Normandie (Caen, França) i al Sungkok Art Museum (Seül, Corea del Sud), abans de marxar cap a l'Amèrica del Nord i al d'altres indrets del món per encetar noves etapes.

ACTIVITATS

- **Conferència:** "Aquest és el meu cos, aquest és el meu software"
ORLAN. Presenta: Carme Sais
Dijous, 17 de desembre de 2015, 19h – Auditori del Centre Cultural la Mercè

- **Catàleg:** "ORLAN. Strip-tease des cellules jusqu'à l'os"
Autors: Donatien Grau, Philippe Piguet, Imma Prieto, Domenico Quaranta i Jackie-Ruth Meyer. Publicat per: Centre des Arts d'Enghien-les-Bains, FRAC Basse-Normandie i Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. 2015

2.1.1.2. FOTOLLIBRES. AQUÍ I ARA

Autors participants: Ricardo Cases, Cristina de Middel, Óscar Monzón, Aleix Plademunt, Simona Rota, Txema Salvans, Carlos Spottorno i Antonio M. Xoubanova.

Fotollibres de: Laia Abril, Toni Amengual, Israel Ariño, Rafael Arocha, Nicolás Combarro, Salvi Danés, Alberto Feijóo, Paco Gómez, David Hornillos, David Jiménez, Alberto Lizalde, Ignasi López, Miren Pastor, Maíra Soares, Juan Diego Valera, Fosi Vegue i Juan Valbuena.

Comissariat: Pepe Font de Mora i Irene Mendoza, amb la col·laboració de Jon Uriarte i Lea Tyrallová

Producció: Fundació Foto Colectania i Fundació Banc Sabadell.

Exposició en itinerància del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Del 12 de febrer al 24 d'abril de 2016

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

L'exposició "Fotolibres. Aquí i ara" té per objectiu apropar al públic el fenomen recent dels fotolibres i mostrar el canvi de paradigma que ha representat en la fotografia d'autor al nostre país. Actualment, el fotollibre s'ha convertit en la millor eina de difusió per a tota aquesta nova generació de fotògrafs. Alhora, ha obert un nou camp on experimentar nous llenguatges i processos de treball que han rebut els reconeixements internacionals més importants. L'exposició consta d'una selecció de vuit treballs presentats a la paret al costat dels seus llibres i disset fotolibres més que pretenen ser un reflex de la varietat tant de gèneres fotogràfics com de col·lectius, dissenyadors, editorials i autors que protagonitzen aquest auge.

La salut immillorable de què gaudeix el fotollibre es nodreix de l'excitació contagiosa que hi ha actualment en l'escenari de la fotografia contemporània i que pot certificar l'aparició creixent de festivals, publicacions, exposicions, col·leccionistes, premis, fires i *photobook clubs* especialitzats. A més, recentment han aparegut revisions minucioses de la història de la fotografia des del prisma del fotollibre que, a banda de revalorar-lo, han contribuït a oferir un nou relat historiogràfic del mitjà. Finalment, el fet que els diferents processos d'edició s'hagin simplificat i abaratit, sumat a les millores en els acabats de la impressió digital i l'aparició de la venda sota demanda i en línia, han disparat el nombre de publicacions autoeditades.

En el cas del nostre país, ens trobem amb tot un grup de fotògrafs que han sabut aprofitar aquests factors per fer un gran pas endavant, i assolir amb els seus fotolibres reconeixements importants, premis múltiples i aparicions en publicacions internacionals de referència. En l'exposició es presenten els llibres *Casa de Camp* d'Antonio M. Xoubanova i *Almost there* d'Aleix Plademunt, que han estat editats per MACK, considerada una de les editorials més prestigioses del moment.

Segons Jon Uriarte, expert en la matèria del fotollibre, que ha participat estretament en el projecte expositiu, assenyala que en el cas del nostre país, "aquesta nova generació d'autors han trobat en el fotollibre un nou espai en el qual experimentar amb llibertat absoluta i l'oportunitat de crear una nova identitat en total consonància amb altres moviments de la fotografia global. Per a aquests fotògrafs, el fotollibre es mostra com una necessitat vital, no només per assentar una possible indústria fotogràfica de qualitat al nostre país sinó com una forma d'incentivar i reivindicar l'interès per la fotografia en tota la societat, a més de fer que es conegui".

L'exposició complementa els vuit treballs seleccionats que tenen obra exposada a la paret amb 17 fotollibres més que mostren la riquesa de propostes i llenguatges que conviuen actualment al nostre país.

ACTIVITATS

Servei educatiu a càrrec d'A Bao A Qu

Activitats per a centres educatius: visita i taller de creació fotogràfica. La primera part de l'activitat es va dedicar a la visita activa de l'exposició, en què s'introdueixen algunes idees fonamentals en relació amb els fotollibres a partir dels comentaris, interessos i qüestions plantejats pels participants. A continuació, es proposava als participants elaborar una proposta d'edició a partir d'un fons "desordenat" de fotografies d'alguns dels fotògrafs vinculats a l'exposició. Es treballaven les relacions entre imatges i també la creació textual i la relació imatge-text.

Durada de l'activitat: 4 hores

Espai: Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Taller de cap de setmana per a joves: taller de creació i edició de projectes. La proposta partia del format visita comentada amb taller, però amb una durada de dues sessions. El taller incloïa dues fases:

- Visita comentada a l'exposició on s'introdueixen algunes idees fonamentals en relació amb els fotollibres a partir dels comentaris, interessos i qüestions plantejats pels participants i realització d'una sortida fotogràfica, per espais propers al centre expositiu, per tal de començar a generar les primeres fotografies pels projectes.

- Tria i edició dels projectes fotogràfics. Confecció de petits fotollibres per part dels participants.

Durada de l'activitat: 2 sessions de 3 hores.

Espai: Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Activitat dirigida a joves d'entre 16 i 20 anys.

Dates: dissabtes 2 i 9 d'abril d'11 a 14h.

Trobada diàleg amb Aleix Plademunt. Diàleg amb aquest fotògraf vinculat a l'exposició en el qual es van descobrir els materials i processos de treball en confeccionar i editar els seus fotollibres a partir d'una conversa amb la fotògrafa Mònica Roselló, d' A Bao A Qu.

Dissabte, 16 d'abril de 2017 a les 11h (Activitat inclosa dins el Dia Internacional de l'Art)

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

A Bao A Qu (www.abaoaqu.org) és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i al desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, des dels seus inicis ha introduït la creació a escoles i instituts de la mà de professionals de l'àmbit artístic i cultural (cineastes, fotògrafs, artistes...). Entre els seus projectes destaquen *Cinema en curs* (iniciat a Catalunya i que actualment és d'abast internacional), *Fotografia en curs*, *Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona* (programa conjunt de l'ICUB i el Consorci d'Educació de Barcelona) i el projecte europeu *Moving Cinema*. També col·labora amb institucions com el MACBA, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, la Filmoteca de Catalunya i el Centro Galego de Artes da Imaxe (CGAI), entre d'altres.

2.1.1.3. BÒLIT MENTOR

"Picar a la porta, entrar, sortir"

Projecte Bòlit Mentor 2015/2016

Comissari i mentor: Jordi Mitjà

Artistes: Anna Mitjà, Azahara Cerezo, Enric Farrés Duran i Joana Llauredó-Farrés

Inauguració: 6 de maig a les 18 h

Del 6 de maig al 5 de juny de 2016

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

El projecte Bòlit Mentor, en funcionament des del 2012, combina art i educació mitjançant l'estada d'artistes en residència en centres d'ensenyament secundari del

territori. Cadascun dels artistes seleccionats ha desenvolupat, conjuntament amb els estudiants, un projecte artístic. Això ha permès als alumnes assistir a totes les fases del procés de creació i conèixer, de primera mà, les pràctiques artístiques contemporànies.

L'edició 2015/2016 ha estat dirigida per l'artista Jordi Mitjà (Figueres, 1970) en qualitat de comissari i mentor, i els artistes, triats en convocatòria pública, són Anna Mitjà (Girona, 1990), que ha desenvolupat el seu projecte a l'institut Carles Rahola de Girona; Azahara Cerezo (Celrà, 1988) a l'institut Santiago Sobrequés, també de Girona i el tàndem format per Enric Farrés Duran (Palafrugell, 1983) i Joana Llauredó (Sant Cugat del Vallès, 1985) que ho han fet al Josep Brugulat de Banyoles.

L'exposició portava per títol "Picar a la porta, entrar, sortir" en clara referència als rols que exerceix l'espai que aquests artistes parasiten temporalment, així com la relació que tenen amb els que entren temporalment a exercir-hi algun treball. El projecte no vol qüestionar les lògiques de funcionament dels instituts sinó que les vol incorporar per tal de donar veu al grup d'alumnes, que des d'un àmbit tan llunyà com l'art se senten capacitats per conversar, qüestionar i pensar, com el veritable repte dels projectes.

Amb poc es veu és un documental d'Anna Mitjà que mostrava el procés viscut pels alumnes mitjançant el projecte taller 'Cinema amb poc'. Tot criticant o simplement observant l'entorn educatiu que els és proper i coetani, es van realitzar curtmetratges de diferents registres per tal de fer sonar les seves veus fins a acoblar-les com a pel·lícula col·lectiva. Un film que reflexionava, en part, sobre el paper de la creativitat en l'aprenentatge.

El projecte *A temps*, d'Azahara Cerezo, partia de la història i l'arquitectura de l'institut per crear un documental que indagava sobre aspectes desconeguts del lloc i la seva trajectòria. La cerca d'un indret on enterrar una càpsula del temps creada pels alumnes desencadenava un seguit d'investigacions al voltant de fets ocorreguts al recinte, com les tècniques constructives emprades i la seva reforma posterior o l'enterrament de llibres cremats de COU a sota de l'escultura Llapis de Torres Monsó el 1999. El documental destapava històries de l'institut i dels seus habitants amb gravacions, testimonis i entrevistes.

El museu de paper, d'Enric Farrés Duran i Joana Llauradó, explorava la pràctica del col·leccionisme per generar una col·lecció molt particular, en aquest cas de xuletes. Per activar-la, els alumnes confeccionaven un examen a partir del contingut de les xuletes que els professors havien de passar. Al seu torn, els artistes preparaven un examen amb el contingut de *La chuleta*, peça d'Isidoro Valcárcel Medina a la col·lecció del MACBA. Els múltiples resultats de l'examen que van dissenyar els alumnes, així com el dels artistes, va ser la documentació exposada.

ACTIVITAT

Taller "Boli Vermell"

A càrrec d'Enric Farrés Duran i Joana Llauradó

Divendres 10 de juny, 18 h

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Inscripció gratuïta prèvia a info@bolit.cat i 972427627

Taller adreçat a artistes de les comarques gironines en què se'ls va examinar seguint les pautes proposades en l'exposició.

El comissariat de l'edició del Bòlit Mentor 2016-2017 es va encarregar a Alicia Kopf. Els projectes d'aquesta edició s'articularen entorn de la idea i representacions de l'adolescència i proposaran una exploració del món "teen", en la qual els adolescents tenen un paper de col·laboradors i alhora protagonistes del relat artístic i expositiu. L'adolescència s'entén, aquí, d'una manera àmplia, com a construcció i també com a etapa crítica i fonamental, revisitable emocionalment per part dels adults.

Alicia Kopf

Àlies d'Imma Ávalos Marquès (Girona, 1982). És una escriptora i artista multidisciplinària gironina. Llicenciada en Belles Arts, graduada en Teoria literària i Literatura Comparada per la Universitat de Barcelona (2010) i diplomada en estudis avançats (2007), treballa amb vídeo, escriptura i dibuix. També treballa com a professora del Grau en Comunicació de la Universitat Oberta de Catalunya – UOC i ha col·laborat amb el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Ha exposat a la Galeria Joan Prats, al MACBA i al Bòlit de Girona. Ha rebut el premi Documenta amb l'obra de ficció *Germà de gel*, de L'Altra Editorial. També ha publicat "Maneres de (no) entrar a casa" (2011) gràcies a la beca "Girona KREAS", la segona edició de la qual ha vist la llum el 2015 amb la col·laboració del Bòlit, entre d'altres. Va rebre el premi DKV atorgat per galeries d'art catalanes en el marc dels Premis GAC 2015 com "artista jove a la millor exposició en galeria" per l'exposició "Seal Sounds under the floor" realitzada a la Galeria Joan Prats.

El mes de juny es va fer pública la nova convocatòria de selecció d'artistes per dur a terme el proper Bòlit Mentor de la que van resultar guanyadores: Laura Torres, Laura Llanelli i Irene Visa.

Laura Torres - Institut Carles Rahola (Girona)

El projecte a dur a terme dins del programa Bòlit Mentor té a veure amb la revisió d'una selecció de sèries de televisió de temàtica postapocalíptica, amb la intenció de bussejar a través de les interpretacions, reflexions i comentaris del grup, en la pedagogia i la proposta de reconstrucció ètica que s'hi dibuixa. Després d'unes sessions de reflexió conjunta, l'obra que es vol extreure de la residència a l'institut és un recull de produccions audiovisuals que es presentin com a resposta alternativa a les primeres, que poden ser desenvolupades a través de curtmetratges, re-doblatge d'escenes, d'un making-of, spin-off, etc.

Laura Llanelli - Institut Santiago Sobrequés (Girona)

La música i la seva extensió a allò sonor és una eina d'identitat molt important en l'etapa adolescent. Molts teens es defineixen segons el que escolten i és en aquest període en què tenen els màxims fanatismes per les bandes o cantants que els hi agraden. Allò que escolten defineix les seves amistats, com es vesteixen i com actuen. Com pot ser llavors que la música sigui encara una d'aquelles assignatures Maria? Com podem subvertir això?. El projecte TAKE IT, SHAKE IT, SING IT. pretén l'apropament a allò sonor, musical i de soroll des d'una perspectiva de les arts contemporànies, deslliurant-se de la pura teoria musical. Un espai on compartir gustos, descontextualitzar les músiques, sons i instruments, desconstruir i tornar a construir sota uns paràmetres decidits entre els seus participants. La peça final vindrà determinada entre tots els participants i després d'unes sessions de sacsejada.

Irena Visa - Institut Josep Brugulat (Banyoles)

Sempre m'han agradat molt els artistes que fan servir experiències autobiogràfiques com a punt de partida en la seva obra. Potser perquè tots tenim una necessitat de compartir les coses que vivim, d'explicar què ens ha passat, què hem fet o amb qui ho hem fet. De les històries a la vora del foc als àlbums de fotografies; dels vídeos casolans als blogs, o les xarxes socials. En el projecte vull

experimentar amb els diferents suports que tenim per explicar històries i adonar-nos de com el grau de credibilitat del suport és independent a la història.

2.1.1.4. CAMINAR SOBRE GEL. ÈPICA I DISFUNCIONALITAT EN LA PRÀCTICA ARTÍSTICA

Pauline Bastard, Lúa Coderch, Rafel G. Bianchi, Lluís Hortalà, Fermín Jiménez Landa, Pere Llobera, Mercedes Mangrané, Àngels Ribé i Irena Visa

Comissari: David Armengol

Del 17 de juny a l'11 de setembre de 2016

Inauguració: divendres 17 de juny a les 19h

Bòlit_La Rambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

El títol de l'exposició remet a un petit assaig del cineasta alemany Werner Herzog publicat el 1978 amb el títol *Del caminar sobre el hielo*. Aquest text recull la crònica del viatge que el mateix Herzog va fer des de Munic fins a París per visitar la seva amiga i crítica de cinema Lotte Eisner, malalta a l'hospital. En lloc de viatjar ràpidament a la capital francesa, l'autor va iniciar un viatge solitari i èpic a peu que, segons ell, mantindria la seva amiga amb vida mentre caminava.

"Caminar sobre el gel" és una exposició col·lectiva que situa el seu punt de partida en el relat d'Herzog en què descriu de manera minuciosa els paisatges, situacions i pensaments que l'acompanyen durant el viatge. Una aproximació en la qual l'absència de practicitat de la seva gesta obre dues lectures: d'una banda, l'activació del paisatge a través de la performance i l'experiència directa, i de l'altra, una anàlisi sobre la disfuncionalitat en l'art, un context capaç de destinar un gran esforç i energia a empreses alienes a les convencions que configuren el nostre entorn.

A manera de pròleg, el recorregut començava amb dues obres d'Àngels Ribé (Barcelona, 1943). Un binomi format per un vídeo de nova producció i una petita pintura dels anys vuitanta. Contagiada pel relat d'Herzog, l'artista va decidir interpretar-lo amb un doble joc performatiu. En el vídeo, un grup de persones creua un lloc sense referències espacials mentre realitza una coreografia que simula l'acte de caminar sobre el gel i evocant una idea de fortalesa i fugida. Al costat, la pintura representava un altre flux en la mateixa direcció; dues pinzellades, una de pintura negra i una altra d'aigua creuen la tela en un segon acte de resistència gestual.

Les dues antenes del repetidor de Rocacorba (2016) d'Irena Visa (Banyoles, 1985) reflectia un procés de col·laboració que especulava amb la capacitat de comprendre i interpretar un paisatge mai vist. Com si d'un joc es tractés, l'artista donava una sèrie d'instruccions i pautes als participants: imaginar i dibuixar un lloc –l'estany de Banyoles, un territori de pertinença tel·lúrica per Visa – únicament mitjançant una descripció textual escrita per ella mateixa i enviada per correu a cada un d'ells. La relació epistolar culminava en una col·lecció de postals de l'estany en què l'imaginari particular de Visa es confrontava als múltiples suggeriments paisatgístics derivats de l'intercanvi.

A partir d'elements videogràfics i escultòrics, la instal·lació *Els étates de la matiere* (2013) de Pauline Bastard (París, 1982) exhibia el peculiar retorn de diversos materials de construcció -pedres, fusta, terra...- a la seva condició primigènia com a naturalesa. Després de comprar una casa de camp abandonada, diverses persones en desmunten a poc a poc les estructures de fusta i els murs de pedra per retornar-los al seu estat natural. Un acte performatiu de reintegració en el paisatge que genera un nou i inesperat ritual.

El conjunt pictòric de Mercedes Mangrané (Barcelona, 1988) mostrava tot un seguit d'aproximacions lliures a diversos terres de gimnàs i escenaris esportius. Llocs definits per complexos reglaments d'ús destinats a l'esforç físic que estableixen vincles indirectes amb la idea de paisatge natural. Una configuració territorial d'ordre simbòlic –no trepitjar les línies, no sortir-se del carril, marcar-se i assolir uns objectius– que al seu torn es va transformar en un exercici d'abstracció geomètrica i minimalista.

How to Paint Mountains (2016) de Rafel G. Bianchi (Olot, 1967) oferia un exercici d'esforç, tenacitat i conquesta sense sortir de l'hàbitat de treball del pintor, el taller. Una dinàmica més propera a la imitació que a la creació el va fer assumir un repte que funcionava com a curiós acte d'aprenentatge: seguir al peu de la lletra els ensenyaments d'Alfred Wands, pintor de muntanyes, i dur a terme tots els exercicis proposats en el seu llibre homònim publicat el 1970. Un procés de llarg recorregut que exhibia sense complexos dues anomalies: d'una banda, Bianchi va decidir mantenir l'escala de les imatges de la publicació; i de l'altra, el projecte es mostrava inacabat.

El mal de la taigà (2016) era una videoinstal·lació de Fermín Jiménez Landa

(Pamplona, 1979) que resumia un viatge de fugida cap a enlloc. Seguint l'esquema de major a menor de les matrioixques, l'artista iniciava un recorregut estrictament limitat quant a mitjans de transport –un camió que contenia un cotxe que contenia una moto- però absolutament obert i dispers en relació amb la seva destinació. A mesura que el vehicle més gran es quedava sense benzina, el vehicle més petit servi per seguir la ruta, i així fins al final. Una gesta inútil i alliberadora que, malgrat la seva disfuncionalitat manifesta, culminava d'una forma eufòrica i absurda: quedant gratament aïllat en un punt imprecís del sud de França.

Night in a Remote Cabin Lit by a Kerosene Lamp (2015) de Lúa Coderch (Iquitos, Perú, 1982) era un relat audiovisual centrat en la fragilitat dels refugis construïts de forma precària en els boscos. Un tipus d'estructures simples, frèvoles i fortuïtes que fa anys que investiga des d'interessos temporals (el desenvolupament d'una experiència) i espacials (el disseny d'un hàbitat específic). Una cabana en meitat del bosc, un acte de supervivència, un artifici escènic que Coderch relacionava amb recursos narratius basats en les nostres maneres d'habitar i orientar-nos en determinats entorns. Sensible a la provisionalitat del refugi, la presentació del vídeo assajava un possible giny escultòric a mig camí entre l'obra i el seu display.

En el cas de Lluís Hortalà (Olot, 1959), ens trobàvem amb dos dibuixos de grans dimensions: *453 pedres* (2009) i *Das Unheimliche* (2013-2014). Dues referències hiperrealistes vinculades a la pedra en què la seva experiència directa com alpinista jugava un paper crucial. Una factura precisa centrada en un punt de vista micro: no el d'aquell que contempla un paisatge des de la distància, sinó el d'aquell que, penjat a la roca, reconeix el seu entorn des de la performativitat de l'escalada. Mentre *453 pedres* reproduïa la totalitat de pedres que conformen el sostre d'una construcció rural als Pirineus, *Das Unheimliche* revisava el concepte de l'inquietant a través de la imatge vertical d'una paret de les Dolomites. En tots dos casos, allò que veiem, ens mira, ens desafia.

Finalment, a *Què travessa viu els anys?* (2015-2016) Pere Llobera (Barcelona, 1970) presentava una pintura a l'oli en la qual la construcció d'un moment dramàtic i totalment fora de l'ordinari s'erigia en eix discursiu de l'escena. Un petit be –una picada d'ullet al be místic de Jan Van Eyck– es trobava sol i indefens a la meitat de la riera de Montcada, als afores de Barcelona. Una situació insòlita, tibant i paròdica que ens portava a qüestionar-nos la pròpia essència del treball en art: però qui ha posat el pobre be aquí al mig? I com podrà sortir? Preguntes sense resposta que simplement, i a manera d'epíleg, constaten la potencialitat inútil de la condició de

l'artista. Al cap i a la fi, una posició tan imprescindible com suposadament irrellevant.

En definitiva, "Caminar sobre el gel" analitzava la fragilitat i la intensitat de tal acció -la de moure's per un lloc inestable, incert- mitjançant una trobada entre artistes de diverses generacions i procedències. Artistes que comparteixen el gest simbòlic, poderós i absurd d'Herzog: la narració de la vivència i la flexibilitat inestable de dedicar-se a l'art. Per cert, Lotte Eisner va vèncer la seva malaltia i no va morir fins al 1983.

L'exposició va estar coproduïda amb l'Arts Santa Mònica, on es pot veure a principis de 2017 i compta amb la col·laboració de la Xarxa Transversal, el MAC Mataró i el Centre d'Art Maristany, on també itinerarà.

ACTIVITATS

Converses al Bòlit_StNicolau, 19h

Dijous 30 de juny - *Munic – París*

Conversa amb Donatella Ianuzzi, fundadora i editora de Gallo Nero Ediciones, editorial que el 2015 va publicar en castellà *Del caminar sobre el hielo* de Werner Herzog.

Dijous 14 de juliol - *Seguint el pol nord magnètic*

Conversa amb l'artista Pep Vidal i anàlisi del seu projecte *Following the (Magnetic) North Pole*. Proposta premiada a Generaciones 2015.

Dijous 9 de setembre - *Perforacions als estrats del gel*

Conversa amb l'artista i escriptora Alicia Kopf sobre el seu llibre *Germà de gel*. L'Altra Editorial, 2016. Premi Documenta 2015.

2.1.1.5. EL SOL, EL MAGMA

Artistes: Jordi Mitjà i Petra Feriancová

Del 23 de setembre al 22 de desembre de 2016

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar i Bòlit_StNicolau

"El Sol, El Magma" va ser el títol escollit per posar en relació dues propostes pensades de forma individual per a la seva presentació en un espai específic del Bòlit, realitzades pels artistes Jordi Mitjà (Figueres, 1970) i Petra Feriancová

(Bratislava, República Eslovaca, 1977), dos talents creatius en un punt àlgid de la seva carrera internacional.

Els projectes tenien en comú la presentació de peces individuals que funcionaven també visualment agrupades com a instal·lacions. Ambdós exploraven les possibilitats de l'objecte trobat i de l'escultura, tant com l'expressivitat i mal·leabilitat del material, proposant traspasar el llindar que ens fa transitar del real a la poètica visual.

“Systems, individuals and measuring tools” de Petra Feriancová

Bòlit_StNicolau

Amb la seva primera exposició individual a l'Estat espanyol, Petra Feriancová buscava fer-nos partícips de la seva peculiar manera d'entendre l'art i, en conseqüència, de comprendre el món.

Systems, individuals and measuring tools, la instal·lació *site-specific* nascuda de la trobada física entre Feriancová i la Capella de Sant Nicolau, girava entorn d'allò material que ens sobreviu a partir de la conjunció de l'arxiu amb el procés de postproducció. Amb una presentació horitzontal, no jerarquitzada, en què les peces finals són tractades amb la mateixa importància que les del procés documental, Feriancová abordava un dels grans dilemes: la relació entre els individus i el sistema.

L'artista portava aquest exercici de síntesi i reorganització del món que defineix la seva pràctica un pas més enllà introduint-hi un altre factor: el de l'art com a mesura de la vida, amb peces que funcionaven o bé com una eina de mesura o bé com un eix temporal. Unes peces que, posades en relació tant amb el conjunt que l'acompanya com amb el mateix edifici, remetien a la tradicional assimilació a l'ordre celeste que inspirava el tema de la peça central de l'obra: el sistema solar.

Feriancová volia fer evident la relació ambivalent entre l'individu i el conjunt en demostrar que, sovint, tota aquella entitat individual també presenta una estructura interna pròpia i que el sentit d'aquesta es veu complementat en ser posat en relació amb la resta de l'estructura, tal com demostrava la presència d'una roseta que només es dibuixa en ser observada des de l'angle adequat.

“Magma” de Jordi Mitjà

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

Avalat per una àmplia trajectòria, Jordi Mitjà és una de les presències més sòlides del panorama artístic català amb un treball que neix de processos d'acumulació i desestimació de coneixements i materials diversos que acaben donant forma a l'obra.

Des de 2008, introdueix diferents tècniques pròpies de l'ofici de la construcció per tal d'abordar de manera directa una de les seves principals directrius: l'atenció a tot aquell material descartat. En aquest sentit, la instal·lació *Magma* estava plantejada com una reflexió entorn a la pregunta *què vol dir recuperar els materials d'un lloc?*

Amb la dualitat pròpia de la seva pràctica artística, *Magma* era alhora procés i resultat. Era el fruit d'una investigació minuciosa, propera al treball de camp dels antropòlegs, per mitjà de la qual posava en relació diferents materials que hom ha descartat, a partir de la consciència que aquests formen part del nostre patrimoni contextual. En paral·lel també buscava reflexionar entorn del paper de l'artista que centra la seva pràctica en els materials invisibles en un moment en què aquests ja no són treballats, en el sentit tradicional del terme, sinó repensats i representats.

Magma era una interpel·lació directa a l'espectador, un qüestionament a l'ordre artístic establert: dipositant les escultures al terra de la sala, l'artista despullava les parets de la seva habitual funció de suport expositiu. La instal·lació, dins els paràmetres de l'estètica *povera*, va anar mutant durant el període d'exhibició incitant a la reflexió entorn del que, com a usuaris, decidim que és mereixedor de la nostra atenció.

Durant el període de l'exposició, a més, l'espai de Documentació a la Cripta de Sant Nicolau va acollir una microexposició de Crani, el projecte editorial que Jordi Mitjà coordina, juntament amb Jesús Novillo i Carolina Trèbol.

ACTIVITATS

Un dia amb l'artista Jordi Mitjà

Girona: "Magma" (Bòlit_LaRambla) i Editorial Crani (Bòlit_StNicolau)

Lladó: Estudi de l'artista

Dissabte 10 de desembre de 2016, d'11.30 h a 16 h

Punt de trobada: Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

El dissabte 10 de desembre varem proposar de passar una jornada amb l'artista Jordi Mitjà per descobrir el seu treball, l'editorial que dirigeix i el seu taller. La ruta

va començar a les 11.30 h al Bòlit_LaRambla amb la instal·lació *Magma*, va seguir a la cripta del Bòlit_StNicolau amb la microexposició de l'editorial Crani, va continuar a Lladó amb una visita al seu taller i va acabar amb un dinar, on varem tenir ocasió de conversar amb l'artista.

2.2. EXPOSICIONS A LES COMARQUES DE GIRONA I A FRANÇA

2.2.1. SALT I OLOT: "SING A SONG ON DESK"

Exposició a Salt (Escola Universitària ERAM) i a Olot (Escola d'Art i Superior de Disseny).

Artistes: Isaura Creus, Lena Laguna, Cristina Lliurat, Lídia Martí, Lourdes Mondéjar, Ingrid Riera i Haili Wang. Disseny gràfic: Ignasi Serrat, Alba Quintana i Jordina Juncosa. Comissari: Daniel Gasol

Beca Bòlit Primer Comissariat, en col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art de Girona, l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot i l'Escola Universitària ERAM de Salt.

Exposició itinerant:

- Espai lliure de creativitat de l'Escola Universitària ERAM.
Del 20 de gener al 14 de febrer de 2016
- Sala d'exposicions de l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot.
Del 18 de febrer al 17 de març de 2016

Comissariada per Daniel Gasol, "Sing a song on desk" aplegava els treballs d'Isaura Creus, Lena Laguna, Cristina Lliurat, Lídia Martí, Lourdes Mondéjar, Ingrid Riera i Haili Wang i volia crear un fil narratiu a partir de la música que els artistes escoltaven mentre treballaven en la producció presentada.

L'edició 2015-2016 de la Beca Primer Comissariat Bòlit, es va realitzar en col·laboració amb l'Escola Universitària ERAM de Salt, l'Escola Municipal d'Art de Girona, l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot. Al mateix temps, la Beca s'inscrivía dins el projecte col·laboratiu *Hibridacions i contextos* un programa que té la voluntat d'articular projectes en xarxa entre els centres, espais d'art i les escoles especialitzades en art i disseny de Catalunya; entitats que són alhora distants en les seves activitats quotidianes, i properes en fites com són el foment de les relacions entre l'art, l'educació, el context i la connexió amb la societat.

Després del seu pas per l'Escola Municipal d'Art de Girona, "Sing a song on desk" es va traslladar a l'ERAM i a la Sala d'Exposicions de l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot.

2.2.2. VILABERTRAN: "DIÀLEGS: PINTURA, MÚSICA I PATRIMONI"

Artistes: Quim Corominas i Assumpció Mateu

Pintures recents

Del 22 de juliol al 25 de setembre de 2016

Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Exposició en el marc del Festival Schubertiada de Vilabertran (del 18 d'agost al 3 de setembre de 2016).

Aquest cicle, programat a quatre mans entre el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, té com a objectiu convertir Santa Maria de Vilabertran en un espai de referència de la difusió de l'art contemporani de les comarques de Girona.

Diàlegs és un punt de confluència estival que uneix tres puntals de la cultura: la pintura, la música i el patrimoni a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran. En aquest marc de bellesa paisatgística i patrimonial de l'edifici romànic té lloc cada estiu el festival Shubertiada dedicat al *lied* i a la música de cambra i un cicle d'exposicions de pintura contemporània, en un diàleg engrescador, potent culturalment i, alhora emocionant.

Quim Corominas: "Colors d'estiu"

L'obra de Quim Corominas parteix del llenguatge heretat de l'expressionisme abstracte i de la pintura gestual d'acció. Els trets més característics de la seva obra són el color i la gestualitat. Utilitzant una àmplia gamma cromàtica de colors purs on destaquen el blau i el vermell, la seva obra adquireix una tensió constant que estableix al mateix temps un atractiu equilibri visual.

L'exposició incloïa les obres més recents de l'artista que formen part de la sèrie "Colors d'estiu". Les pintures mostraven l'evolució estètica que la constant experimentació de l'artista aporta en una obra que, esdevé cada cop més intuïtiva i lliure. Corominas treballa la pintura sobre tela buscant l'equilibri i el diàleg dels colors. En les seves pintures, la taca i el ritme de la pinzellada esdevenen un constant redescobriments plàstic i, les formes generades, van configurant

l'estructura de la composició final que interessa a l'artista. Els colors vius i nets, les pinzellades ràpides i gestuals, els efectes de llums, transparències, i la sensació de moviment, creen l'energia que sorgeix de la pintura. Diferents intensitats de color es van superposant com una teranyina paisatgística de noves formes que esdevenen títols, noms, llocs, poemes i somnis de noves realitats que adquireixen tota la força i presència damunt la tela.

En l'actualitat, a banda de les pintures sobre tela, també està experimentant amb intensitat els treballs de paper, realitzant llibres d'artista, escultures de paper i collage, així com treballant amb nous mitjans, com són els nous dibuixos i pintures realitzats amb aplicacions digitals.

Quim Corominas va néixer a Sarrià de Ter l'any 1951, i actualment viu i treballa a Girona. De formació bàsicament autodidacta, amb estades a Londres, Berlín i Amsterdam, ha combinat durant anys la creació visual i la docència artística a Girona. Paradigma de l'artista multidisciplinari i versàtil dels nostres dies, treballa la pintura, l'obra gràfica, els llibres d'artista i la creació digital. Al llarg de la seva trajectòria ha participat en nombroses exposicions tan a nivell local com a arreu d'Europa. De les exposicions recents individuals en destaquen "Peep-show, Peep-Hole" el 2005 a Eindhoven (Holanda), "Corominas-obra recent" (2007) a la Fundació Valvi; "Pintures molt noves" l'any 2009 a la Galeria Presenta de Girona; i la més recent "Corominas. Estrats. Continuitat i variacions" l'any 2016 al Centre Cultural la Mercè de Girona.

Assumpció Mateu: "Textures del silenci"

L'obra d'Assumpció Mateu es formula a mode de diàleg poetitzat amb el qual, a partir d'una concepció de l'art com a catarsis, pretén convertir la tristesa, l'angoixa i el dolor en una acció creativa i, a la vegada, regenerativa. El seu és, per tant, un art intimista, però no per això individualista: en cada una de les seves obres Mateu explota les potencialitats de l'art d'incidir en la consciència social col·lectiva. Un pas, doncs, de l'individual al social, del concret a l'universal, que vertebrava el conjunt de la prolifera i rica obra de l'artista.

L'exposició "Textures del silenci" era un clar exemple d'aquesta dimensió dual definitòria de l'obra de Mateu, sempre tant atenta a les tensions que defineixen i enriqueixen allò quotidià. En aquesta mostra Mateu posava en diàleg el propi silenci amb les seves textures, per tal de crear una experiència compartida que busca

conciliar l'interior amb l'exterior, l'individual amb el col·lectiu i l'intuïtiu amb el racional. Proposava, doncs, un procés de reapropiació de la percepció, entesa en termes de saber mirar el món. Un món que, filtrat per la mirada curosa i curiosa de Mateu, esdevé clar que no sols és nostre, sinó que també és nosaltres, des de la convicció de l'artista que ens reconeixem en tant que reconeixem el món.

Assumpció Mateu va néixer a Cassà el 1952, però viu i treballa entre Jafre (Baix Empordà) i Barcelona. És pintora, gravadora, poeta visual i darrerament també ha treballat en grans instal·lacions. És doctora en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, amb la tesi "Percepció: Color i Pensament" i, d'ençà el 1976, es dedica exclusivament a la creació. Ha realitzat més de 80 exposicions individuals arreu del món, a països com Espanya, Andorra, Itàlia, Holanda, Suïssa, França, Alemanya i Bèlgica i, també fora del continent europeu: a Líban, els Emirats Àrabs Units, als Estats Units i la Xina. A més, ha participat en nombroses Fires d'Art Internacional i en més de 150 exposicions col·lectives arreu del territori espanyol, però també Suïssa, Holanda, Canadà, Itàlia, Suïssa, França i el Líban.

2.2.3. ALBI (FRANÇA): "LE DIALOGUE DES CONTRAIRES"

"Le dialogue des contraires"

Girona, ciutat convidada al festival La Nuit Pastel d'Albi

Artistes: Manel Bayo, Roser Bover, Xavier Escribà i Cristina Lliurat

Comissariat: Carme Sais, una proposta del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

Dissabte 4 de juny de 2016 de les 19 h a mitjanit

Salles d'exposition de l'Hôtel Rochegude. Albi

Una col·laboració amb el Centre d'Art Le Lait - Laboratoire Artistique International du Tarn

Amb motiu de la celebració del 30è aniversari de l'agermanament de les ciutats d'Albi i Girona, el Centre d'Art Le Lait va convidar al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona a presentar una selecció de videocreacions d'autoria gironina. L'exposició va tenir lloc dins La Nuit Pastel, un festival nocturn, que acull nombroses activitats culturals úniques i gratuïtes, com ara projeccions, espectacles, videomapping, portes obertes als museus, DJs, etc. i que des de fa vuit edicions se celebra en aquesta ciutat francesa.

La proposta volia establir un diàleg entre pols oposats, entre l'interior i l'exterior, el dins i el fora, el bonic i el que és lleig, la construcció i la construcció, la decoració i

l'abandonament, etc. Igualment, intentava establir un diàleg entre la pintura i el vídeo, convidant als artistes que parteixen de la pràctica pictòrica per instal·lar-se en el vídeo, amb la voluntat de crear unes obres que tinguessin la capacitat de transmetre sensacions i pensaments suportats de forma més dinàmica però no exempta de poètica. La instal·lació incloïa tres vídeos projectats sobre paret i una obra en forma de tríptic amb tres videoprojeccions simultànies sincronitzades.

Manel Bayo (Salt, 1966)

Coup de fleurs (2014). Vídeo, 10'

Ha reflexionat de manera molt subtil en l'aparença de la ciutat, en l'embelliment del que és decadent i en els espais que considerem propis i aliens. Metamorfofi d'edificis poc o gens identificables que es veuen alterats digitalment un cop han passat per la seva mà. Fent visible el que cospa l'artista, s'obre el debat i la reflexió entorn dels espais i els seus usos: de quina manera canvien la seva funció o els seus inquilins al llarg dels diferents processos de convivència. La pluralitat cultural, econòmica o religiosa porta a abandonar o conquerir nous escenaris, cosa que modifica la fisonomia de la ciutat i se subratlla la diferència entre els centres i els barris.

Roser Bover (Girona, 1961)

... en esbatec del mur. Vídeo HD, color, 5'

L'objectiu de l'obra és construir un contrarelat fent ús del llenguatge del vídeo i la poesia com a fil conductor. La proposta és una reflexió visual sobre la catàstrofe humanitària que és l'èxode de refugiats sirians. També vol ser una mirada a la identitat, al paisatge i a la fragilitat. El projecte és una travessia, en què es navega transversalment entre les experiències viscudes dels grups socials més vulnerables i desposseïts per obrir una mirada incòmoda vers la realitat.

Cristina Lliurat (Parlavà, 1989)

Minut Lumière (2012). Vídeo

Es mou entre la representació de la imatge fotogràfica i el vídeo per explicar situacions des de diversos punts de vista que parteixen des de l'experimentació.

Obra presentada dins l'exposició "Sing a song on desk", comissariada per Daniel Gasol (Beca Primer Comissariat Bòlit, 2015).

Xavier Escribà (París, 1969)

Animated Painting (2014). Instal·lació, 3 vídeos HD, 24'32"

La seva obra ha estat reconeguda en diversos premis i certàmens com són el Prix Fénéon de París, el Prix de Peinture – Antoine Marin/Recontres 2003 d’Arcueil o la quarta biennial d’Art – Casa de Cultura de Girona (primer premi), entre d’altres. Forma part de diverses col·leccions i ha estat present en fires nacionals i internacionals com és la FIAC, The Armory show (Nova York), Art Cologne, ARCO, Art Bruxelles, Art Basel, Art Shanghai.

Vídeo presentat el 2015 fins el Festival Loop de Barcelona i al Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona.

2.3 ACTIVITATS PARTICIPATIVES, DE MEDIACIÓ I CONTEXT

2.3.1 CICLE D’ART D’ACCIÓ

Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona contribueix a la creació i difusió de l’art d’acció a Girona en col·laboració amb els artistes i estudiosos que treballen en aquest camp amb una programació anual d’art d’acció que té com a seu els espais de La Carbonera i La Cisterna del Museu d’Història de Girona.

L’art d’acció (també anomenat *performance*) té l’antecedent en els *happenings* que Alan Kaprow va realitzar el 1958 a la Reuben Gallery de Nova York, tot i que durant les avantguardes ja s’havien fet algunes experimentacions en aquest camp sovint relacionades amb moviments de protesta política. L’art d’acció és una representació artística que intenta aportar una reflexió sobre algun aspecte que interessa a l’artista sobre la societat, la política o la vida mateixa i que es diferencia del teatre pel fet de no tenir una dramaturgia narrativa predefinida.

L’art d’acció connecta amb el moviment conceptual, que ha estat molt viu i actiu a Catalunya. En terres gironines molts artistes han dut a terme pràctiques artístiques pròpies de l’art d’acció i s’han creat diferents grups de treball i de difusió especialitzats en aquest camp, com ara el Festival FEM de dones artistes d’art d’acció, el Festival La Muga Caula o el grup Corpologia. Altres esdeveniments com el Festival Temporada Alta o el Festival Pepe Sales es fan ressò també, dins de les seves programacions, dels treballs més actuals dels artistes d’aquí i de fora.

L’art d’acció comprèn una extensa gamma de maneres d’actuar i de presentar-se. L’espai i el temps són els elements que el delimiten, tot i que també poden intervenir-hi diferents elements, com ara materials escenogràfics, la indumentària,

el moviment, l'olor, el gust, els sons i el públic. L'objectiu de l'acció és connectar directament amb el públic, i es busca que aquest reaccioni davant l'acció i, si és possible, que hi intervingui.

Aquest cicle, fet en coproducció amb l'Associació Gresol i el Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison i la col·laboració del Museu d'Història de Girona, consta periòdicament de quatre sessions que tenen lloc entre novembre i gener, fent d'aparador del latent festival FEM dedicat a les dones d'artistes de l'art d'acció. Una altra característica del cicle és que es demana un treball *site specific* a les artistes participants i, per això, les artistes treballen en modalitat d'artistes residents, de tal forma que poden gaudir de l'espai de creació i presentació de projectes i de l'apartament de residències del Bòlit, si és necessari.

Cicle art d'acció 2016-17

Comissària: Denys Blacker

Organitzat en col·laboració amb el FEM, Associació Gresol Art, La Bonne, Centre de Cultura de Dones i el Museu d'Història de Girona.

- Sandra Johnston i Alastair MacLennan

Dissabte 30 de gener de 2016, a les 19 h – La Carbonera

Alastair MacLennan va representar Irlanda a la Biennal de Venècia, amb un treball *intermedia* que commemorava els noms de tots aquells que van morir com a conseqüència dels disturbis polítics a Irlanda del Nord, de 1969 a 1997. Va ser membre fundador del Belfast's Art and Research Exchange (1978) i dona classes a la Universitat de l'Ulster, on durant onze anys ha dirigit el Master of Arts (MA) - Programa de Belles Arts.

Sandra Johnston és una artista d'Irlanda del Nord que treballa en el món de la *performance site-responsive*, amb instal·lacions i dibuix. Actualment és professora a la Universitat de Northumbria, Anglaterra. Treballa com a investigadora, aborda la creativitat en relació amb les seqüeles del trauma social, i en particular amb el concepte d'"espai impugnat" i la comunicació empàtica. Per Johnston, les obres d'art són de natura experimental, es basen en processos d'improvisació i s'encadellen, principalment, utilitzant objectes trobats.

Les ocasionals col·laboracions dels nord-irlandesos MacLennan i Johnston es caracteritzen pel desig compartit d'oferir accions directes i sense artifici. El

format duet els serveix per avaluar subtilment els seus mètodes de treball mentre produeixen situacions úniques de connectivitat i experimentació.

- Holly Slingsby

A Song of Ascents - Performance

Dijous 15 de desembre a les 16.15 h - Pujada de la Catedral cantonada carrer de la Força

La pràctica de Holly Slingsby se centra en la performance utilitzant accessoris, vestits i vídeo. Reinventa representacions de figures sagrades per explorar el seu impacte en la cultura contemporània. Les seves obres sovint prenen la forma de falsos miracles, ritus o cerimònies.

Slingsby (Regne Unit, 1983) va estudiar a l'Escola Ruskin de Dibuix i Belles Arts, a l'Universitat d'Oxford i a la Slade School of Art, Londres. Ha realitzat exposicions individuals a Tintype, Londres; DKUK, Londres i SHIFT, Londres. El 2016 va rebre l'encàrrec de fer la nova obra de Kunst Vardo TV i Fermynwoods Contemporary Art. Ha exposat i fet performances en museus i galeries internacionals, com Katzman Contemporary, Toronto; Spike Island, Bristol; Modern Art Oxford; Matt's Gallery; Pump House Gallery; el Museu Freud; Art Licks Weekend; l'ICA; i el Barbican, tot ells a Londres.

2.3.2 COL·LABORACIONS

Beca de creació Bòlit i Sala d'Art Jove

El 2016, el Bòlit i la Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya, varen establir una col·laboració dins la Convocatòria Art Jove en la modalitat d'art d'acció. Els guanyadors de la convocatòria, Marc Villanueva i Gerard Valverde varen proposar de desenvolupar el projecte 'Sous la plage', que es va gestar durant 2016 i va veure la llum el gener de 2017 després d'una estada en residència a l'espai del Bòlit.

"Sous les pavés, la plage" és un dels eslògans més coneguts del maig de 1968. La cerca d'una platja sota les llambordes es va convertir, des d'aleshores, en una metàfora canònica per il·lustrar l'esperit de les revolucions europees. L'esclat de les primaveres àrabs va tornar a posar ingènuament aquest eslògan sobre la taula, abans que aquests països entressin en guerra i les platges europees s'omplissin de cadàvers. Interpretada pel periodista sirià-palestí Mohammad Bitari, 'Sous la plage'

és una peça interdisciplinària, a mig camí entre el teatre documental, la composició sonora i l'anàlisi crítica del discurs.

'Sous la plage' reflexiona sobre la construcció del discurs europeu entorn la "crisi" dels refugiats: un discurs que pretén definir qui és l'Altre però que, finalment, diu molt més sobre qui som nosaltres.

Coproducció internacional del Festival TNT i el Frankfurt LAB amb el suport del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i la Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya, a través de la Convocatòria Art Jove.

'Sous la plage'

Dissabte 21 de gener de 2017

Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar

18h Espectacle escènic - performàtic

19h Conversa amb Marc Villanueva, Gerard Valverde i Mohammad Bitari sobre el procés de creació de l'obra

2.3.3 DIA INTERNACIONAL DE L'ART

Dissabte 16 d'abril i diumenge 17 d'abril de 2016.

Diversos espais de Girona i comarques

Coordina: Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona.

Col·laboren i participen: agents artístics de Girona i comarques gironines.

Amb la col·laboració de la Diputació de Girona i els Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Girona.

La quarta edició del Dia Internacional de l'Art, que va tenir lloc els dies 16 i 17 d'abril, va comptar amb la participació d'un total de 3.820 participants. La programació, duta a terme durant el cap de setmana a Girona ciutat i comarques, incloïa fins a 67 actes, entre activitats i exposicions. Un any més els agents artístics del territori es van bolcar en aquesta celebració conjunta constituint una xarxa dinàmica entorn de l'art contemporani.

L'efemèride, que commemora el naixement d'un dels artistes més emblemàtics i multidisciplinaris del renaixement, Leonardo da Vinci, el 15 d'abril de 1452, té el propòsit d'apropar el món de les arts visuals als ciutadans i vol emplenar els carrers del territori d'art i de cultura amb un programa d'activitats aptes per a tots els públics.

L'edició 2016 ha comptat amb la participació de l'Agrupació fotogràfica i Cinematogràfica de Sant Feliu de Guíxols, l'Ajuntament de Cassà de la Selva, l'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà, l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses, els Amics del Museu d'Art de Girona, Art en Brut Gallery, ArtistaEn, l'Aula d'Arts Plàstiques de Torroella de Montgrí, les biblioteques de Girona, el CaixaForum Girona, el Cinema Truffaut, COOKINGIRONA, Dudu Arnalot & Cia., l'Escola Municipal d'Art de Girona, l'Escola d'Art Josep Lloveras, l'Escola d'Art Pere Mayol de Llagostera, l'espai 3er Esquerra del CoEspai, l'Espai Art l'Abadia, l'Espai Eat Art, l'Espai Tònic, l'Espai Túnel de la Pensió B&B Bellmirall, el Festival Muga Caula, el FIMG, la Fundació Casa de Cultura de Girona, la Fundació Cuixart, la Fundació Fita, la Fundació Gala-Salvador Dalí, la Fundació Lluís Coromina, la Fundació Rodríguez-Amat, la Fundació Valvi, la Fundació Vila Casas, la Galeria d'Art Mestral, la Galeria Duván, la Galeria Lola Ventós, el Grau d'Història de l'Art de la Universitat de Girona, l'IES Montgrí, l'IES Sant Elm, l'INSPAI, Centre de la Imatge de la Diputació de Girona, Inund'Art, La Carletta Hotdogs, La Caseta. Serveis educatius, La Volta, LaBGC, Lupusgràfic Edicions, Luthiers Drapaires, el Museu d'Art de Girona, el Museu d'Història de Girona, el Museu de l'Empordà, el Museu de la Garrotxa, el Museu de la Mediterrània, el Museu Memorial de l'Exili i la Nau Còclea. Hi participaran, també, els artistes Francesc Morera, Joan Vilajoana, Andreu Elías i Gemma Raurell.

Aquesta iniciativa és promoguda i coordinada pel Bòlit, Centre d'Art Contemporani de l'Ajuntament de Girona en col·laboració amb entitats, associacions, institucions i artistes de Girona i comarques i compta amb el suport de la Diputació de Girona i dels Serveis Territorials de Cultura a Girona de la Generalitat de Catalunya.

2.3.4 PREMI PRODUCCIÓ EN VÍDEO XAV, LOOP I ARTS SANTA MÒNICA

2a EDICIÓ DEL PREMI DE VIDEOCREACIÓ

Coproducció d'un projecte de videocreació entre la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya*, Arts Santa Mònica i LOOP Barcelona.

Carles Congost va ser el guanyador de la 2a Edició del Premi de Videocreació amb WONDERS, un vídeo que qüestiona el model cultural, social i econòmic del món de la cultura de masses. El premi, que té una dotació de 14.500€ destinada a la producció de l'obra, vol impulsar la coproducció d'un projecte que, en l'àmbit de les

pràctiques contemporànies, incorpori el vídeo com a element únic en el conjunt de la proposta. El resultat de la producció es va presentar a l'Arts Santa Mònica en marc del Festival LOOP Barcelona 2016 i en format expositiu al Bòlit, en coproducció amb el Centre d'Art La Panera, Lleida, a principis de 2017.

Congost és un artista polifacètic que viu i treballa entre Olot i Barcelona. En la seva obra combina diferents mitjans i suports com el vídeo, la música, el dibuix i la fotografia, per crear un complex i irònic discurs al voltant del propi sistema de l'art i els seus intercanvis. Mitjançant la posada en escena d'imatges que fan referència al món del pop, l'univers adolescent i la cultura de masses, reflexiona sobre qüestions que van des de la pròpia pràctica artística fins a fenòmens com la construcció de la identitat, la comunicació i els conflictes generacionals.

En els seu treball són constants les al·lusions al món del còmic, a la música de consum, a les pel·lícules de sèrie B i a la cultura televisiva i les referències iròniques al sistema de producció artística convertit en un producte de consum majoritari, utilitzant, sovint, el mercat discogràfic com a model. Ha exposat a la Fundació Miró i al Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona; al MNCARS (Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía), Madrid; al MUSAC (Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León), León; a l'Espai Zer01, Olot; a la Fundació Bilbao Arte, Bilbao; al CAAC, Sevilla; PS1/ MOMA, de Nova York; CCA (Centre for Contemporary Arts), Glasgow, IMMA, Dublin; Palais de Tokyo, París; i a Komplot, Brussel·les, entre d'altres. També ha estat convidat a realitzar projectes específics a diferents fires internacionals, com ARCO' 01, Madrid; Artissima' 06, Torino i Frieze' 08, Londres.

L'objectiu d'aquest premi és finançar la producció d'una obra inèdita, promoure el treball d'artistes que destaquen pels seus plantejaments innovadors en el procés de creació i fomentar accions estratègiques que puguin desenvolupar-se en xarxa, tot incrementant la visibilitat en el territori i la presència internacional. Els seus impulsors conviden a cinc artistes preseleccionats a presentar un preprojecte, amb la finalitat d'escollir-ne un per a la seva producció i exhibició. Els artistes convidats enguany han estat: Carles Congost, Eulàlia Valldosera, Mireia Sallarès, Javier Peñafiel i Núria Güell.

2.3.5 HIBRIDACIONS I CONTEXTOS, AMB LES ESCOLES I CENTRES D'ART DE CATALUNYA

Hibridacions i contextos és un projecte fruit de la col·laboració de la Xarxa de Centres d'Art de Catalunya amb les Escoles d'art i disseny de Catalunya, liderat per l'ACVIC i consisteix en el recull de projectes realitzats durant el darrer any a través dels vincles de col·laboració entre centres d'art i escoles d'Art i disseny (<http://hibridacions.net>).

En el cas del Bòlit de Girona es presenta el projecte en col·laboració amb l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot, l'Escola Universitària ERAM de Salt i l'Escola Municipal d'Art de Girona (EMA). La proposta resultant, promoguda dins l'àmbit de la Beca primer comissariat del Bòlit, ha estat el projecte expositiu "Sing a song on desk" del comissari Daniel Gasol del qual hem parlat en l'apartat de les exposicions.

L'1 de juny a l'ACVIC de Vic va tenir lloc la presentació final de tots els projectes vinculats a "Hibridacions i Contextos" i el Bòlit hi va assistir amb la proposta abans esmentada.

2.3.6 HAMACA PROJECTA, EN COL·LABORACIÓ AMB L'ARTS SANTA MÒNICA I HAMACA

Aquest cicle és una iniciativa de la plataforma Hamaca amb el suport del centre Arts Santa Mònica que té com a objectiu visibilitzar i donar a conèixer el treball més recent dels/les principals realitzadors/es de la videocreació i del cinema experimental.

El cicle HAMACA PROJECTA neix el 2010 a Barcelona i actualment es realitza en tres centres de Catalunya: a Barcelona al centre Arts Santa Mònica, a Girona en col·laboració amb el Bòlit i a Amposta al Centre d'Art Lo Pati. Les sessions comptem amb la presència de l'artista en diàleg amb un/a convidat/da especial per a cada sessió.

JAVIER CODESAL

Dimarts 12 d'abril, 19.30h - Museu Cinema (Sèquia 1, Girona)

Presentació i debat a càrrec de Javier Codesal i Juan Canela, comissari independent i crític

Javier Codesal (Sabiñánigo, Osca, 1958) és artista visual i poeta i un dels pioners del videoart a l'estat. Els seus projectes, de marcat caràcter antropològic incorporen vídeos, fotografies, dibuixos i textos. El MUSAC va mostrar el 2015 una

antologia de la seva obra titulada *Ponte el cuerpo*, el 2009 La Virreina Centre de la Imatge li va dedicar una altra retrospectiva sota el títol *Dins i fora de nosaltres*, i el 2014 va inaugurar l'espai El Gran Vidre del MACBA amb la instal·lació *Los pies que faltan*. Ha publicat tres llibres de poesia i un assaig sobre la seva obra cinematogràfica.

En aquesta sessió, Codesal presentarà la seva particular visió sobre el dol a partir de tres treballs de 2010 a 2014:

Canción (2010, 22´33")

Una mare colombiana relata la mort del seu fill ocorreguda per l'explosió d'una granada mentre el nen jugava amb dos amics en una instal·lació militar. El relat de la mare s'instal·la com un acte de resistència i identitat i la més que probable repetició fa semblar un cant. Encara que la mort s'apodera per moments, la vida sap venjar allò que la nega, obcecada, radiant.

Joropo (2010, 2´25")

El cos mort exposat a la mirada durant el dol. Tal exposició connecta amb la naturalesa comú de les imatges, mentals o fotogràfiques, en tant que gerents d'absències. Allò familiar i allò extraordinari, en una vida de dificultat i silenci, salten per damunt de la seva funció de monument per buscar certa viabilitat en la repetició del clic fotogràfic i la sincronització a un so palpitant.

Retrato de Francisco del Río (2014, 35´02")

Algunes escenes quotidianes de la vida d'una persona, ancorades en l'observació del rostre a partir d'una disposició excepcionalment oberta per part del retratat. Deixar-se mirar al llarg de tantes preses, en moments de naturalesa radicalment íntima i això per l'escàs temps restant molt més que per tractar-se d'això o d'allò, indica un desig de sostenir el llaç del llenguatge i de la vida inclús en l'extrem on tot això semblaria insostenible.

LOIS PATIÑO

Dijous 19 de maig, 18.00 h - Cinema Truffaut

Presentació i debat a càrrec Lois Patiño i Ramon Girona, del Col·lectiu de Crítics de Girona

Lois Patiño (Vigo, 1983) és un artista de gran recorregut internacional, els seus vídeos i instal·lacions s'han pogut veure en centres com el de Sant Martín a Buenos

Aires, al Konstanarshuset d'Estocolm o a la galeria Copperfield de Londres. Ha presentat el seu treball al New York Festival, al Flaherty Seminar (Colgate University), a BAFICI (Argentina) o al Festival de Cali (Colòmbia). Patiño va rebre el 2013 el premi al millor director emergent al Festival de Locarno amb Costa da Morte. El seu primer llargmetratge va rebre fins a 15 premis més en festivals com Jeonju IFF (Corea del Sud), FICUNAM (Mèxic DF), Festival dei Popoli (Itàlia), Valdivia IFF (Xile) o Festival Europeo de Sevilla.

La Costa da Morte (2013, 81') és una regió de Galícia que va ser considerada la fi del món durant l'Imperi romà. El seu dramàtic nom prové dels nombrosos naufragis que s'han produït al llarg de la història en aquesta zona de roques, boires i temporals. Travessem aquesta terra observant les persones que l'habiten: pescadors, mariscadors, llenyataires... són testimonis del treball que fan, que els porta a mantenir, a la vegada, una relació íntima i una batalla amb la immensitat de l'entorn natural. El vent, la pedra, el mar i el foc són personatges en aquesta pel·lícula i a través d'ells ens apropem al misteri que suposa el paisatge, entès com una unitat juntament amb l'home, la història i el mite.

VIRGINIA GARCÍA DEL PINO

Dimarts 14 de juny a les 19.30h - Museu del Cinema

Presentació i debat a càrrec de la directora, Ingrid Guardiola i Imma Merino

Virginia García del Pino (Barcelona, 1966) forma part del "nou cinema d'autor espanyol". Compagina la seva carrera com a directora amb la docència en el Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva obra ha tingut un ampli recorregut en festivals, museus i centre d'art contemporani. El 2008 va rebre diversos premis per *Lo que tú dices que soy. Mi hermana y yo* (2009), que va participar al Punto de Vista i al FID Marseille i es va mostrar a l'Anthology Film Archives de Nova York dins el programa Spanish Non-Fiction Cinema. El seu primer llargmetratge, *El jurado* (2012) va formar part de la secció oficial del FID Marseille, FIC Valdivia i Punto de Vista. La seva última pel·lícula, *La décima carta*, s'ha estrenat al Festival de Sant Sebastià, ha estat nominada als premis José María Forqué i ha format part de la mostra "Espacio femenino". El Festival Márgenes i l'Alternativa van presentar retrospectives de la seva obra el 2013 i en el festival Cineuropa el 2014.

Projecció de Basilio Martín Patino. *La décima carta* (2014, 65').

El 1966, Basilio Martín Patino va escriure nou cartes a Berta. Gairebé cinquanta anys després, Virginia García del Pino intenta escriure'n la desena seguint la norma del mateix Patino "d'oblidar-se de tota perspectiva sobre el que s'ha de fer". Una carta compartida entre ella i Basilio Martín Patino, el retrat d'una identitat en fuga que indaga què queda d'aquell estudiant rebel que escrivia a Berta el 1966 després d'una brillant trajectòria com a cineasta.

2.4. PROJECTES DE RESIDÈNCIES

2.4.1 INTERCANVIS I COL·LABORACIONS

Des del 2014 el Bòlit, disposa d'un programa estable de residències creatives adreçat a l'intercanvi d'artistes a nivell nacional i internacional. Aquest projecte va néixer amb un doble objectiu, d'una banda, per facilitar l'acollida i el treball d'artistes en el context i, de l'altra, promoure la mobilitat internacional dels creadors locals. L'espai de residència del Bòlit està situat al barri de Sant Pere a pocs metres del Bòlit_StNicolau, una de les seues expositives del Centre i l'espai de treball es troba a l'espai de la Torre del Centre Cultural la Mercè.

Comptar amb un espai de residència suposa incloure el Bòlit, i en conseqüència la ciutat de Girona, dins del mapa de les ciutats que disposen d'aquests equipaments, fomentant la presència d'artistes i projectes internacionals a la ciutat, alhora que facilita, a través del sistema d'intercanvi i col·laboracions, la presentació de propostes artístiques gironines a nivell internacional. L'espai de residència facilita la integració dels artistes, creadors o agents culturals hostatjats dins del context social i cultural de la Ciutat i obre la possibilitat d'intercanvi de projectes amb altres centres nacionals, de l'estat i internacionals que disposin de residències per a artistes.

Durant 2016 s'han obert les següents convocatòries: Videomapping, en col·laboració amb el Festival Internacional de Mapping; Cessió espais de taller, en col·laboració amb l'EMA; Cessió d'un espai de taller, en col·laboració amb la Galeria d'Art Mestral de l'Escala, dues convocatòries d'intercanvi: amb La Chambre Blanche del Quebec i l'Associació Rad'art a Itàlia i la primera convocatòria del projecte europeu de cooperació ETACEC The Spur 16/18. També s'ha acollit l'artista de la segona edició del projecte euroregional ETAC, l'artista guanyador de la convocatòria de videomapping de 2015 i dos artistes vinculats al FEM. Festival d'Art d'Acció.

El llistat d'artistes que han passat per l'espai de residència és el següent: Sandra Johnston i Alastair MacLennan, Regne Unit (FEM), Amanda Gutiérrez, Mèxic (ETAC), Miguel Guzmán, Madrid (Espacio Islàndia), Arkadi Lavoie Lachapelle, Canadà (La Chambre Blanche), Rafael Triana, Cuba (Videomapping 2015), Alex Hagen, Itàlia (Videomapping 2016), Ilaria Cuccagna, Itàlia (Rad'Art) i Holly Slingsby, Regne Unit (FEM). Pel que fa als artistes del FEM ja els hem esmentat dins el Cicle d'Art d'Acció.

Miguel Guzmán, treballa amb art, arquitectura i educació, i dirigeix l'Espacio Islandia, un projecte col·lectiu que va néixer a Madrid l'any 2011 i que és nòmada des de l'any 2013, que habita llocs i els transforma en espais de llibertat, a través d'accions i diàlegs amb estudiants i artistes de diverses edats, contextos i disciplines. Del 12 al 24 d'abril va ser a Girona com artista convidat pel Bòlit, desenvolupant el projecte *Diàlegs dibuixats / Diari de residència al Bòlit, Girona*.

Arkadi Lavoie Lachapelle (Mont-real, Canadà, 1989) va ser la guanyadora d'una residència de producció en arts visuals en col·laboració amb La Chambre Blanche del Quebec.

Des del 2010 els seus projectes, sovint anònims i clandestins s'han realitzat tant al Canadà com en d'altres ciutats de Rússia i Europa. Està implicada en l'organització de diversos esdeveniments com ara el Festival de Montréal de Performance VIVA! Art action (com a membre del consell d'administració) o El dia sense cultura (La Journée sans culture). La seva pràctica de la performance com a art de transformació es manifesta en l'espai públic, en galeries, en conferències o en esdeveniments clandestins, cultivant així, la paradoxa del gest performatiu: un do enèrgic i transformador que pot a la vegada commocionar i trastornar l'ordre de les coses establertes, beneficiant el cos, l'esperit i el cor.

Des del 2014, explora la temàtica del mal a partir de la seva representació plàstica i simbòlica, més enllà del vincle moral i binari (bé vs mal) en una obra performativa de 6 hores, 6 minuts i 6 segons de durada. Aquestes performance estan realitzades en dues fases; una primera, que és la recollida d'objectes embolicats o empaquetats i una segona, que és la performance pròpiament dita. Una acció que m'ha permès conèixer diverses comunitats i particulars a partir de la recollida d'objectes que materialitzen el mal per a ells i elles. Aquesta recollida, en alguns

casos parteix de condicionants específics (número de vivenda 666 i professors d'una escola) que permetent obrir la lectura dels objectes a partir de les seves diferents dimensions (material, afectiva i simbòlica) així com reflexionar en directe durant la performance sobre el seu origen i com modifica la interpretació dels objectes. Per exemple, el rol actiu de la superstició en el cas de les adreces 666, i el de la responsabilitat d'una persona respecte el seu rol de transmissor en el cas del context escolar. Com que els objectes són totalment desconeguts abans del seu desembalatge, la performance és un procés de descobriment simultani tant per al públic com per a l'artista al llarg de tota aquesta acció de llarga durada. Tot plegat genera una experiència similar al desembalatge dels regals de Nadal i de les celebracions en general. Una perspectiva irònica si es considera el contingut dels paquets com quelcom malèfic!

El projecte, finalment, es va materialitzar en tres fases: Una recollida de nous objectes oberta a la ciutadania, Una performance de 6 hores 6 minuts 6 segons per descobrir i improvisar amb els nous objectes i un taller obert per presentar la trajectòria del seu treball performatiu (amb una presentació dels objectes que representen el mal).

Rafael Triana (Cuba, 1988) va obtenir la beca de Video Mapping (en col·laboració amb el FIMG) el 2015 amb el projecte *No SETUP, pero yo* que va desenvolupar mitjançant una estada en residència a la ciutat durant els mesos de juliol, agost i setembre de 2015 i que va presentar, sota el títol de *Memòria Colectiva*, durant l'edició 2016 del Festival Internacional de Mapping.

Memòria col·lectiva és una paradoxa entre el Sistema Operatiu Windows i el Sistema polític-social d'un país. L'estructura d'ambdós és similar en el seu funcionament de conducta, patrons, codis i en l'assimilació de programes dictats. L'home actual és percebut com una aplicació dissenyada pel sistema, al qual se li instal·la un model de pensament, un model de funcionament. La peça era una memòria USB gegant connectada a la terra de la ciutat de Girona. Es tractava de compartir informació amb els seus habitants mitjançant projeccions sobre l'USB, que funciona com a pont de comunicació entre allò físic i allò il·lusori. *Memòria col·lectiva* simulava una operació sobre un ordinador actual, manipulant les seves convencions, escanejant virus en la societat, compartint dades per tal de reinstal·lar l'imaginari social.

L'objectiu final del projecte, d'Alex Hagen (Itàlia, 1992) guanyador de la beca de Video Mapping 2016, és identificar l'algoritme de la proporció àuria, considerat pels grecs, i després per les investigacions modernes, com l'algoritme de la bellesa. Es va desenvolupar en un entorn 3D combinant les seves capacitats amb diferents iteracions basades en les funcions matemàtiques incloses dins el seu programa 3D.

Els fotogrames que va construir només seran la base per a projectar la investigació final que estarà formada per les diferents iteracions abans mencionades i amb els que tractarà d'acostar-se al públic o inclús a estudiants que hi puguin estar interessats. A més, va descobrir que la combinació d'aquest algoritme amb altres "sorolls" o "desplaçaments" presents a la vida real i després convertits en fórmula, l'ajudaven a obtenir quelcom que va més enllà de la iteració en sí mateixa, i aconseguir amb això el que anomena un efecte processal basat en la malla. Actualment, està acabant els vídeos que es projectaran als fotogrames de l'exhibició final.

La residència d'Ilaria Cuccagna (Cesena, Itàlia 1981) és fruit de l'intercanvi amb el projecte Rad'Art, Associazione Artéco (Itàlia) gràcies al qual ha desenvolupat el projecte *Imago Girona*.

Imago és una paraula llatina que es pot traduir com retrat, imatge, aparició, somni, visió, imatge il·lusòria, conte o al·lucinació. Per a la residència al Bòlit, Cuccagna va voler acostar-se a la ciutat de Girona a través del tema de la memòria amb una actitud explorativa per tal de definir un retrat, el més versemblant possible, d'aquest lloc. Des d'aquests diàlegs amb la ciutat i la seva gent va constatar que la seva economia, basada sobre tot en el turisme, està contribuint al desenvolupament d'una història alterada respecte a la realitat. Van naixent històries de personatges de fantasia, corroborats per mostres materials falses, creats només per afavorir i fer més interessants i divertides les visites turístiques a la ciutat. En l'àmbit de la restauració arquitectònica també s'han permès intervencions poc respectuoses amb l'originalitat i l'antiguitat dels edificis històrics. En els darrers anys s'han privilegiat reconstruccions i restauracions de palaus antics segons principis d'idealització estilística, enlloc de mantenir les seves originalitats estètiques i funcionals.

Reflexionant sobre aquesta estranya actitud d'afavorir allò artificial, va anar cercant signes d'autenticitat dins els espais urbans (lletres i dibuixos gravats a les pedres amb les quals Girona va ser construïda) i naturals (plantes que creixen

espontàniament en valls properes a la ciutat) i descobrint les marques d'un passat real, que poc a poc està desapareixent físicament i també de la memòria de les noves generacions. Tot aquest projecte es va elaborar a partir de dibuixos, fotografies, sons i escultures.

Molts d'aquests artistes han portat a terme activitats públiques i de mediació durant la seva estada, entre les que destaquen els open studio (4), la performance (1), les rutes (2), presentació en instituts (1), etc.

Al llarg de 2016, i en partenariat amb Còclea, s'ha continuat desenvolupant el projecte Xarter: xarxa d'espais de residències d'artistes de les comarques de Girona del qual se'n va presentar el web el mes de febrer.

2.4.2 RESIDÈNCIES EN XARXA

2.4.2.1 PROJECTE ETAC: ESPAI TRANSFRONTERER D'ART CONTEMPORANI

Durant 2016, i per tercer any consecutiu, el Bòlit, amb el suport de l'Euroregió, ha continuat el projecte ETAC, juntament amb Addaya, Centre d'Art Contemporani (Alaró, Mallorca), el Centre d'Art Le Lait, Laboratoire Artistique International du Tarn, Albí (Albí, França), el Centre de cultura contemporània La Panacée (Montpeller, França) i el Museu de l'Empordà (Figueres), que ha acabat amb la residència del segon dels artistes així com en una presentació pública de tots els projectes dels diferents residents.

L'objectiu genèric de l'ETAC és el de crear un espai d'art contemporani disseminat pel territori i una estructura cooperativa entre els centres d'arts visuals, i esdevenir una plataforma de desenvolupament de les indústries creatives, de creació de públics per a l'art contemporani i d'educació artística.

El reconegut caràcter patrimonial i l'interès turístic de les cinc ciutats que integren aquest projecte ofereixen també un espai de relació social i cultural entre passat, present i futur, formant així un àmbit de treball i de reflexió comuns per a les pràctiques artístiques contemporànies.

La convocatòria de selecció es va llançar a finals de juliol de 2015 i ofería una borsa de residències per a 5 artistes als quals es va becar per una estada de 2 mesos en un dels centres participants. El tema de la convocatòria girava a l'entorn del turisme cultural amb l'enunciat: *Interrogar la ciutat i el seu desenvolupament urbà,*

humà, econòmic i cultural. Es van rebre fins a 126 propostes de 33 països diferents (89 d'europèus, 22 d'americans, 3 d'africans i 12 d'asiàtics).

Els artistes guanyadors de la darrera convocatòria van ser: Amanda Gutiérrez (Mèxic, 1978. Viu i treballa a Chicago, EUA) en residència al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona; Maria Tsagkari (Piraeus, Grècia 1981. Viu i treballa a Atenes), en residència al Centre d'Art Le Lait (Albí, França); Daniel Gasol (Valls, 1983. Viu i treballa a Barcelona), en residència a Addaya, Centre d'Art Contemporani (Alaró, Mallorca); Francesca Gattello (Milà, Itàlia, 1986. Viu i treballa a Eindhoven, Holanda) i Zeno Franchini (Milà, Itàlia, 1989. Viu i treballa a Eindhoven, Holanda) en residència a La Panacée - Centre de Culture Contemporaine (Montpeller, França) i Delfina Margulis (Buenos Aires, 1990) i Martín Heredia (Villa Dolores, Argentina, 1989. Viu i treballa a Buenos Aires, Argentina), en residència al Museu de l'Empordà.

L'artista resident al Bòlit va ser Amanda Gutiérrez (Mèxic, 1978. Viu i treballa a Chicago, EUA) amb la proposta 'Quan els edificis parlen: un projecte de narrativa col·lectiva'.

Aquest projecte tenia com a objectiu la creació de processos artístics de manera col·lectiva, partint d'experiències i projectes com és el cas de *Pilsen Derivas*, fundat a partir d'un taller d'anàlisi urbà, utilitzant la deriva com a principal eina. Així com a Mèxic DF, la seva ciutat natal, amb el projecte *Poemas tonals de edificios*, que tenia com a objectiu principal conèixer les capes històriques dels edificis i espais públics, per mitjà de narratives personals. El seu objectiu no era treballar individualment com a artista, sinó en col·laboració amb una comunitat pertanyent a l'espai en particular.

When the buildings speak: a collective narrative project [Quan els edificis parlen: un projecte de narrativa col·lectiva] volia crear un diàleg amb entitats locals, col·lectius artístics, organitzacions sense ànim de lucre i persones individuals que estessin interessats en el tema de la narrativa urbanística de la seva pròpia localitat. La conversa col·lectiva aspirava a portar fets i elements importants per crear l'inici d'un projecte centrat en la interacció històrica, social i econòmica entre edificis i la memòria dels seus habitants. El procés d'aquestes converses i la participació de la gent va ser el nucli central del projecte, ja que el diàleg havia de conduir a una intervenció pública en forma de projecte *site specific*, utilitzant el so i la història oral com a principals mitjans. En aquest sentit, habitar l'espai a través d'ones de so

i la disseminació de les paraules. Idealment, aquesta intervenció sonora havia d'activar una conversa extensa i consolidar una veu col·lectiva, que mantindria el diàleg, fins després del termini de la residència o projecte.

Per tal de dur-lo a terme es van programar dues passejades o derives amb gran participació de públic i un itinerari final: el procés d'aquestes converses i la participació dels residents ha estat el nucli central del projecte, i és aquest diàleg el que l'ha conduït a la creació d'aquest itinerari sonor, utilitzant la muralla com a observador del paisatge urbanístic de Girona. La narrativa d'aquesta seqüència sonora va sorgir de la creació d'un guió radiofònic utilitzant el so de camp i les opinions expressades pels entrevistats i s'emetrà des de diferents aparells de ràdio.

Les segones jornades de treball de l'Espai Transfronterer d'Art Contemporani (ETAC) van tenir lloc durant el mes de març i tenien com a objectiu presentar els treballs dels artistes així com fer balanç de la darrera edició del projecte.

Durant aquests tres dies, els responsables d'aquests centres es van reunir a Girona i van organitzar unes jornades que també van servir per a presentar els artistes i les seves propostes.

Els artistes van portar a terme diferents sessions de treball conjuntes, per debatre i posar en comú l'experiència i les propostes artístiques que estan desenvolupant, que van culminar en una presentació pública el dimecres 30 de març a les 19h a la Sala Pati del Centre Cultural la Mercè.

En aquest context es va presentar el catàleg digital del projecte que recull els resultats de l'edició 2014-2015 i que preveu, en un futur incorporar els de la present convocatòria. Es tracta d'un catàleg viu, ampliable en el temps, les pàgines del qual han estat dissenyades pels mateixos artistes i que conté, a més de les obres, textos crítics de diferents especialistes (Adonay Bermúdez, Cristina Massanés i Imma Merino entre d'altres), entrevistes en vídeo i fotografies del procés creatiu i està traduït a quatre idiomes (català, castellà, anglès i francès).

2.4.2.2 PROJECTE ETACEC – THE SPUR

El 2016 el Bòlit ha resultat beneficiari de la convocatòria Cultura Euroregió 2015, amb el projecte The Spur - ETACEC 1618 i també ha estat seleccionat en la convocatòria de suport als Projectes de Cooperació del Programa Europa Creativa

Cultura de la Comissió Europea. The Spur, en anglès "l'esperó", és un projecte internacional en el camp de l'art contemporani i les indústries creatives que s'ha elaborat configurant un equip transnacional que, liderat pel Bòlit, inclou el Centre d'Art LE LAIT - Laboratoire Artistique Internationale du Tarn (Albí, França), el Bureau des Arts et des Territoires (Montpeller, França), Fundació Es Baluard. Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca, Sputnik Oz (Bratislava, Eslovàquia), Fondazione per l'Arte (Roma, Itàlia) i l'Euroregió Pirineus Mediterrània.

El projecte, que s'executarà en dos anys (2016-2018) consisteix en la creació d'una xarxa europea de cooperació a l'entorn de les arts visuals i les indústries creatives, que pretén desenvolupar projectes innovadors de reforçament de les capacitats professionals i mobilitat transnacional dels creadors i alhora té la voluntat d'implementar processos de cogestió i transferència de coneixement entre les diferents organitzacions. S'ha elaborat un projecte basat en 5 accions, que es centren en la creació d'espais d'artistes, l'activació de residències creatives, la programació de seminaris i la comunicació, la creació d'una revista internacional digital, a banda de la coordinació d'aquest equip de treball transnacional.

En el marc del projecte i durant la tardor de 2016 es va posar en marxa la primera convocatòria de selecció d'artistes europeus d'un estat membre de la Unió Europea per participar en el seu programa d'artistes en residència.

S'ofereixen 6 beques a 6 artistes en residència per a dur a terme treballs de recerca amb especial èmfasi en la investigació i els processos creatius. La residència amb mentoratge expert tindrà una durada de dos mesos o vuit setmanes i es durà a terme, durant 2017, en un dels centres de la xarxa.

L'artista seleccionat pel Bòlit és Ben Pointeker (Àustria, 1975) que desenvoluparà un projecte que Prenent Girona com a lloc de rodatge (i escenari literari de novel·les com 'Josafat') explorarà racons, llocs i espais per a dur a terme una investigació fílmica dins el gènere gòtic.

2.5 CATÀLEG DE SERVEIS

Educatiu, formació, assessorament, cessió de recursos, residència d'artistes, publicacions, comunicació i coordinació.

2.5.1 PROJECTE EDUCATIU

El projecte educatiu del Centre inclou els programes Bòlit Mentor ja explicat a l'apartat expositiu, l'activitat formativa que es detallarà a l'apartat corresponent i els recursos educatius per a les escoles:

- El graffiti urbà
- Torres Monsó, l'escultura urbana
- Girona és música

Al llarg de 2016 s'han portat a terme dos recursos educatius (un de l'oferta permanent del Bòlit i un altre vinculat a l'exposició "Fotollibres. Aquí i ara") i s'ha repetit la col·laboració amb el Festival de música per famílies Festivalot amb una activitat reformulada per a l'ocasió.

També, com ja hem esmentat, s'ha realitzat una nova edició del projecte Bòlit Mentor, d'artistes en residència en instituts d'educació de secundària del territori que s'ha desplegat en dos centres de la ciutat de Girona i un de Banyoles, amb el comissariat de Jordi Mitjà. Aquesta estada ha culminat en una exposició que s'ha pogut veure durant el mes de maig al Bòlit_LaRambla. Així mateix, durant 2016 s'ha triat la comissària i, per convocatòria pública, els artistes que protagonitzaran l'exposició del 2017.

A més, s'ha continuat a el projecte *Hibridacions i contextos*, fruit de la col·laboració de la Xarxa de Centres d'Art d'Arts Visuals de Catalunya amb les Escoles d'art i disseny de Catalunya. Consisteix en el recull de projectes realitzats durant el darrer any a través dels vincles de col·laboració entre ambdós espais. En el cas del Bòlit, al llarg de 2015 es va realitzar un projecte en col·laboració amb l'Escola d'Art i Disseny d'Olot, l'Escola de Realització i Multimèdia de Salt (ERAM), l'Escola Municipal d'Art de Girona (EMA) i l'Estació Espai Jove. La proposta refonia els projectes Beca Primer comissariat del Bòlit i "Hibridacions i contextos" en una mateixa proposta amb l'objectiu de seleccionar un projecte expositiu que fos una primera experiència de comissariat i que, al mateix temps, suposés la presentació de nous artistes joves de les escoles d'art participants. L'exposició resultant és va presentar a la sala d'exposicions del Centre Cultural la Mercè a finals de 2015 i, durant 2016, va itinerar a l'Escola d'Art i Disseny d'Olot i a l'Escola de Realització i Multimèdia de Salt (ERAM). Els resultats del projecte es van presentar davant de tots els participants a l'ACVic a principis del mes de juny.

Durant aquest any, a més, s'ha engegat la redacció del projecte educatiu de Centre, a través d'un encàrrec al professor i historiador de l'art Pere Perramon i l'equip docent de l'escola Municipal d'Art de Girona, amb una especial dedicació de Jordi Armengol, director de l'escola, i que està previst que es faci públic i es comenci a implementar a principis de 2017. L'objectiu és obtenir un document que descriu les línies mestres de treball en aquest camp de tal forma que les accions concretes que s'encarreguin tinguin tot el sentit i voluntat que el centre d'art de Girona vol conferir.

2.5.2 FORMACIÓ

Al llarg de 2016 s'ha desenvolupat l'oferta formativa del Centre consistent en tres cursos propis: *Disseny gràfic i digital per a la promoció de continguts culturals*, a càrrec de Gemma Reixach; *Galeries virtuals. Nous formats d'exposició i venda* (amb una xerrada sobre drets d'autor) a càrrec d'Àrtic Studio i Anna Valdé i *Les possibilitats del relat visual (o de com comissariar una exposició)*, a càrrec de David Santaèulària. L'oferta consisteix en un pack de 3 cursos professionalitzadors de 12 hores cadascun en forma de mòduls independents però entrelligats per a constituir en conjunt un bon fonament i currículum formatiu. Aquest programa vol proporcionar eines necessàries a persones vinculades a diferents sectors de l'àmbit visual i artístic que vulguin obrir noves perspectives personals i professionals.

En col·laboració amb la Casa de Cultura es va programar *Vols dir que això és art?* (introducció a l'art contemporani) a càrrec de Luís Izquierdo-Mosso. En aquest curs es va fer un recorregut d'anada i tornada entre els aspectes més variats de la societat, la vida, la realitat actual i les formes artístiques més diverses a través de xerrades amb il·lustracions d'algunes obres clau d'aquest art contemporani tants cops mal interpretades i fins i tot menyspreades per l'imaginari popular. Es tractava d'un curs dirigit a tots els públics, amb curiositat però sense una formació específica en Història de l'Art. Luís Izquierdo-Mosso és artista multimèdia i fotògraf. Ha exercit de professor de Filosofia a secundària. Com artista en els últims trenta anys ha realitzat nombroses exposicions individuals i col·lectives.

D'altra banda, i en col·laboració amb el MACBA i l'ACVic Centre d'Arts Contemporànies es va programar un curs de formació per al professorat de secundària titulat *Art contemporani. Nivell zero* que va tenir lloc als espais dels tres organitzadors durant el mes de gener. Es tracta d'un curs de creació de públic per l'art contemporani impartit per David Pablo que tenia per objectiu proporcionar unes nocions bàsiques entorn de les pràctiques contemporànies per tal d'examinar

els nous llenguatges artístics des d'una mirada oberta i flexible. La dinàmica del curs combinava sessions teòriques amb sessions d'observació i anàlisi directa d'obres en el marc dels dits equipaments culturals.

En aquest context i dins l'exposició d'ORLAN es va programar una performance de Mar Serinyà. Mar Serinyà realitza intervencions entre la performance i el land art on experimenta com es relacionen el cos, el traç i l'entorn. En el seu acte de dibuixar hi intervé tot el cos, des d'un dit, al braç, a la postura de l'esquena, el cap... en una successió de moviments quasi coreogràfics que van deixant petjada dins les seves obres. Unes obres efímeres la memòria de les quals es conserva en fotografies que remetent a la immaterialitat dels mitjans digitals i que generen una experiència creativa de catarsis. En la seva darrera col·laboració amb el Bòlit, Traçant el riu, l'artista va jugar amb l'aigua dels rius de la ciutat per evidenciar com el cos pot modelar atzarosament els corrents mentre repensava la bellesa i la mirada sobre aquests i plantejava una reflexió sobre l'espai en el qual es mou l'artista. Inspirada en l'obra d'ORLAN, Mar Serinyà va dur a terme una acció basada en la pràctica performàtica de traçar, per tal d'aconseguir difuminar els límits que hi ha entre l'artista i la seva creació.

2.5.3 ASSESSORAMENT ARTÍSTIC I SEGUIMENT I ACOMPANYAMENT DE CARRERES PROFESSIONALS

S'ofereix assessorament en diferents aspectes amb l'objectiu de contribuir a la professionalització i cerca de feines als artistes, crítics d'art, estudiants d'Història de l'art, etc. Especialment en matèria de coaching d'estudis professionalitzadors, reciclatge professional, encaix sectorial, creació i desenvolupament d'empreses, definició de productes culturals i artístics, drets d'autor, contractació, contactes professionals, etc. Al llarg de 2016 s'han fet un total de 9 assessoraments a artistes i joves empresaris de Girona.

2.5.4 CONVOCATÒRIES

Des del Bòlit volem seleccionar els millors projectes per tal d'oferir una pluralitat de mirades sobre el fet artístic. Per això, al llarg de 2016 hem convocat concursos que aportin per la selecció dels millors projectes d'artistes i curadors, així com per donar serveis als artistes visuals:

- Selecció de l'equip de disseny gràfic anual
- Bòlit Mentor: selecció de 3 artistes per residències artístiques als instituts.

- Cessió tallers per a la creació de projectes artístics d'art contemporani
- Selecció d'artistes per obrir nous espais botiga-taller-galeria a Sant Narcís.
- Selecció d'artistes residents:
 - Selecció d'un artista resident en motiu del Festival de Mapping de Girona. Residència en Mapping al Bòlit i FIMG: agost i setembre
 - Residència oberta: abril
 - Residència a La Chambre Blanche del Québec
 - Residència a Rad'Art Artéco (Itàlia)
 - Artistes europeus en residència projecte The Spur ETACEC 16/18

2.5.5 SERVEI DE DOCUMENTACIÓ: BÒLIT_DOCUMENTACIÓ

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona continua amb el projecte d'arxiu i documentació, vinculat tant a les activitats i programacions del centre, com a propostes, projectes i artistes del territori. Es continua treballant en la catalogació de tot el fons documental, tant el de publicacions com el vinculat a l'Arxiu Actiu i es segueix ampliant el fons, ja sigui amb aportacions puntuals d'artistes i projectes del territori, així com amb la compra de publicacions que es consideren d'especial interès, ja sigui perquè l'artista està relacionat amb la programació del Bòlit, o perquè és un artista o una publicació rellevant.

L'espai de documentació del Bòlit està obert al públic a la Cripta del Bòlit_StNicolau. El fons que es posa a l'abast d'artistes i públic conté llibres, revistes, catàlegs i documents, unes 2.500 referències especialitzades en creació i pensament contemporanis fruit de diferents donacions per part d'altres centres així com de bibliografia que s'ha anat adquirint al llarg dels anys.

Una part essencial d'aquest fons consisteix en uns arxivadors que recullen les publicacions i catàlegs dels artistes, espais i projectes de Girona i comarques, sota l'epígraf d'Arxiu Actiu.

El programa de documentació és un servei que té per objectiu oferir al públic un fons documental sobre art contemporani. Es tracta de disposar de documentació especialitzada en creació i pensament contemporanis que doni suport a la vida del Centre, als artistes, professionals dels museus i de les galeries, professors i estudiants del territori treballant en col·laboració amb d'altres centres de documentació.

Així mateix, el centre s'ocupa de produir i fer accessible la documentació resultant dels processos d'investigació, producció i exhibició vinculats a la seva programació. Per tal de donar a conèixer el servei s'ha programat un cicle de microexposicions, activitats i presentacions relacionades amb el fons, comisariades i conduïdes per Olga Taravilla i Rita Andreu. Totes les activitats són d'entrada lliure.

MICROEXPOSICIONS

- *Cal Isidret Edicions. Obra completa*: del 12 de febrer al 24 d'abril
- *Fanzine "Poisson Soluble". Una aportació de Pierre d. la*: del 17 de juny a l'11 de setembre de 2016
- *Editorial Crani. Llibres d'artista*: del 23 de setembre al 22 de desembre

ACTIVITATS

- Conversa oberta amb Pierre d. la al voltant de l'autoedició
Dijous 30 de juny a les 18 h

2.5.6 SERVEI DE COMUNICACIÓ

El Bòlit disposa d'un pla de comunicació que segueix en fase d'actualització. D'acord amb el pla de comunicació del centre per a cadascuna de les exposicions es realitza comunicació 2.0, es publica informació detallada al web i s'edita el material promocional en idiomes.

Així doncs aquest servei s'ocupa, també, dels diferents canals de comunicació del Centre que per 2016 han obtingut els següents resultats:

Web

www.bolit.cat

17.191 visites (11.111 visitants únics)

Bloc Dia de l'Art

<http://www.bolit.cat/blog/>

Bloc ETAC

<http://etac-eu.org/>

Bloc Xarter

<http://xarter.cat/>

Web The Spur

<http://www.thespur.eu/>

Xarxes Socials

Facebook:

www.facebook.com/BolitCentreArtContemporaniGirona

7.206 m'agrada (pàgina)

www.facebook.com/ProjectETAC

202 m'agrada (pàgina)

www.facebook.com/theSpurProject

121 m'agrada (pàgina)

Twitter:

www.twitter.com/BolitGirona 3.771 followers

www.twitter.com/EtacEu 70 followers

www.twitter.com/TheSpurProject 16 followers

Youtube:

Canal Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona: 15.177 reproduccions (153 vídeos)

Canal Bòlit Emprèn: 2.731 reproduccions (122 vídeos)

Flickr:

www.flickr.com/photos/bolitgirona/ 2.788 fotos

Vimeo:

www.vimeo.com/BolitGirona 3.341 reproduccions (81 vídeos)

Altres

Mailchimp:

Newsletter ocasional: 2.084 adreces

2.5.7 EDICIONS I PUBLICACIONS

Aquesta nova línia de treball complementa l'oferta d'activitats del Centre amb una sèrie de productes que volen acostar la feina dels artistes al públic. Catàlegs digitals, llibres d'artista i jocs, entre d'altres, són un nou aparador a la creativitat del territori.

Al llarg de 2016 s'han portat a terme les següents edicions:

Catàleg digital del projecte de residències artístiques internacional ETAC (Espai Transfronterer d'Art Contemporani). El 2016 es va presentar públicament la

primera part que recull els resultats de l'edició 2014-2015 i, al llarg de l'any es va treballar en la segona fase que incorporarà els de la segona convocatòria (2015-2016). Es tracta, doncs, d'un format de catàleg ampliable en el temps, les pàgines del qual han estat dissenyades pels mateixos artistes i que conté, a més de les obres, textos crítics de diferents especialistes (Adonay Bermúdez, Cristina Massanés i Imma Merino entre d'altres), entrevistes en vídeo i fotografies del procés creatiu i està traduït al català, castellà, anglès i francès.

En aquesta línia es va fer també el catàleg digital de l'exposició "Solatge", formada per obres creades per artistes que van fer una estada creativa al llarg del primer any d'existència del programa de residències del Bòlit (2014/2015). La mostra es va poder visitar a Girona i a Alaró (Mallorca) i els treballs presentaven com a denominador comú la importància del procés de creació i l'impacte del context sobre la idea que acaba motivant la generació i el significat d'una obra. Es tracta, també, d'un catàleg viu, ampliable en el temps, que conté les obres originals d'alguns artistes en format audiovisual, entrevistes en vídeo dels mateixos i fotografies del procés creatiu i està traduït a quatre idiomes (català, castellà, anglès i francès).

"Pells en suspensió" de Jordi Mitjà. El llibre neix d'un projecte amb el mateix nom finançat per les beques Kreas de l'Ajuntament de Girona a partir d'una investigació realitzada per Jordi Mitjà a l'INSPAI entorn les imatges analògiques, els suports i la seva desaparició. Aquest projecte germinal va ser el detonant del llibre que finalment va veure la llum en una edició absolutament ampliada amb treballs que expliquen la trajectòria que l'artista ha dut a terme aquests darrers anys i amb alguna llicència poètica o deriva cap a obres molt primerenques. El volum compta amb textos d'Eudald Camps, el disseny gràfic de Jesús Novillo i algunes imatges del procés de treball i la portada a cura del fotògraf Illa Bonany i ha estat finançat a quatre bandes entre el Bòlit, Centre d'Art de l'Ajuntament de Girona, el Consorci Xarxa Transversal, l'Editorial Llibres del Segle i l'INSPAI, el Centre de la Imatge de la Diputació de Girona.

De tots aquests elements se n'han fet presentacions públiques.

2.6 XARXES

El Bòlit, forma part de diverses xarxes:

- Xarxa de Centres d'Art de Catalunya.

- ETAC: Espai transfronterer d'Art Contemporani
- ETACEC. Espai transnacional d'art contemporani
- Xarxaprod: xarxa d'espais de producció d'arts visuals de Catalunya
- Xarter: xarxa d'espais de residències d'artistes de comarques gironines.
- BEIGAC, un recurs que vol estructurar, visibilitat i interconnectar els professionals i les empreses, posant-los a l'abast dels consumidors.
- Hibridacions i contextos: Escoles d'Art i disseny i Centres d'Art de Catalunya
- Dia internacional de l'art

2.7 EQUIP DEL BÒLIT

Carme Sais (Girona, 1964) és gestora cultural, comissaria d'exposicions i directora d'espais culturals i artístics que opera des 1992 en l'àmbit públic local per la ciutat de Girona. Des de l'any 2013 dirigeix el Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona. Ha estat directora del Centre Cultural la Mercè (1992-2007), Cap de l'Àrea de Cultura i Educació (2007-2012) i Cap de servei de Cultura (2013) de l'Ajuntament de Girona. Llicenciada en Filosofia i Lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona. Màster de Gestió del Patrimoni Històric i arqueològic (Universitat de Barcelona), Màster de Gestió del Patrimoni en l'Àmbit Local (Universitat de Girona) i Experta en Direcció de Fundacions (Fundación UNED). Va ser presidenta de l'Associació Professional de Gestors Culturals de Catalunya (APGCC) des de 2011 a 2014, i coautora de la Guia de Bones pràctiques de la Gestió Cultural de l'entitat (2010). Especialista en gestió cultural, art contemporani i comissariat d'exposicions. Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès i francès (nivell professional), italià (elemental).

Diana Sans (Barcelona, 1976): Llicenciada en Història de l'Art (Universitat Autònoma de Barcelona, 1999) i Màster en Comunicació i Crítica d'Art (Universitat de Girona, 2001). Responsable de la Comunicació i Difusió del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, també és responsable del Departament d'Educació i Activitats.

Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès, francès i italià (nivell professional)

Farners Cabra (Santa Coloma de Farners, 1979): Llicenciada en Història (Universitat de Girona, 2001) i Postgrau en Producció i Comunicació Cultural (Universitat Ramon Llull, 2007). Responsable de la coordinació de les exposicions al Bòlit, Centre d'Art Contemporani també porta a terme altres tasques vinculades a les activitats, l'educació, el programa de residències i els projectes de cooperació internacionals.

Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès, francès i italià (nivell professional).

M. Consol Vilà Carreras (Sarrià de Ter, 1961): des del maig de 2016 desenvolupa les tasques administratives en el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. Des del Gener de l'any 1981 ha desenvolupat tasques administratives en els Departaments de Medi Ambient i Serveis Jurídics.

Contractes temporals per projectes

Megan Descayre Brose (Puigcerdà, 1992): graduada en Comunicació Cultural (Universitat de Girona, 2015) i Màster en Comunicació i Estudis Culturals (Universitat de Girona, 2016). Auxiliar administrativa del projecte The Spur 1618, liderat pel Bòlit, Centre d'Art Contemporani.

Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès (nivell professional).

Milena Oliveras Schwarz (Girona, 1987): llicenciada en Humanitats, especialitat Història de l'Art (Universitat Pompeu Fabra, 2009), Màster en Turisme Cultural (Universitat de Girona, 2012) i curs de Community Management (UNED, 2016). Tècnica de gestió cultural a través del Programa de Garantia Juvenil, per donar suport a la coordinació i arxiu del projecte de La Volta i suport en l'acció 1: Exploració i de traducció de documents del projecte de cooperació internacional The Spur. Llengües: català, castellà i anglès (trilingüe), francès (nivell professional) i alemany (nivell elemental).

Estudiants en pràctiques (2016)

Abigail Parris Montes

Estudiant del grau en Comunicació Cultural de la UdG

Saray Espinosa Rostan

Estudiant del grau d'Història de l'Art i del de Filosofia de la UdG

Mireia Galià Pla

Estudiant del grau d'Història de l'Art de la UdG

Victòria Morales Vicén

Estudiant del grau d'Història de l'Art de la UdG

Mabel Fernández Marín

Estudiant del grau d'Història de l'Art de la UdG

Anna Pujol Batlloera

Estudiant del Grau en Comunicació Cultural de la Udg

Barbara Cardella

Estudiant ERASMUS de Belles Arts de la Universitat de Bolonga

2.8 DADES

En aquesta programació han participat **100** artistes (44% de Girona i comarques, 17% de la resta de Catalunya, 20% de la resta de l'estat i 19% internacionals).

El total d'usuaris de la programació 2016 és de **47.934**.

Tipus de programació

Tipus	Activitats
Pròpia	13
En col·laboració	44
Total	57

Procedència dels artistes

Procedència	Percentatge
Girona i comarques	44%
Catalunya	17%
Resta de l'Estat	20%
Estranger	19%

Exposicions programades

Nom	Dates	Visitants
Temps variable i petons de Medusa	1.1.16 - 31.1.16	2.554
Fotollibres. Aquí i ara	12.02.16 – 24.04.16	3.418
Sing a Song on Desk	20.01.16 - 17.03.16	300
Picar a la porta, entrar, sortir	06.05.16 – 05.06.16	2.582
Caminar sobre el gel	17.06.16 – 11.09.16	15.914
Diàlegs Vilabertran	15.07.16 – 04.09.16	6.300

Total	39.960

Activitats

Nom	Assistència
Activitats	1.013
Formació	36
La Volta	2.605
Projecte de residències	325
Recursos educatius	175
Dia Internacional de l'Art	3.820
Total	7.974

Any	Assistència
2010	25.557
2011	18.358
2012	20.183
2013	52.940
2014	27.194
2015	43.125
2016	47.934

2.9 PRESSUPOST

DESPESES DE FUNCIONAMENT		176.300,00
Personal de plantilla	98.900,00	
Personal contractat	65.000,00	
Consums	12.400,00	
ACTIVITAT		156.782,05
Comissaris i artistes	47.134,88	
Produccions artístiques	11.133,36	
Muntatge/desmuntatge exposicions i adequació espais	8.431,87	
Transport	3.819,66	
Assegurances	1.675,78	
Servei espai, mediació i documentació Sant Nicolau	18.857,00	
Formació i activitats	3.700,00	
Residències	9.524,00	
Residències ETAC*	14.769,05	
Documentació, fotografia i vídeo exposicions i activitats	6.736,96	
Comunicació	20.135,90	
Dietes i desplaçaments	2.500,00	
Varis, manteniment, inventariables i fungibles	8.363,59	
TOTAL		333.082,05

FINANÇAMENT		333.082,05
Ajuntament de Girona	186.385,00	
Generalitat de Catalunya	110.000,00	
Diputació de Girona	20.000,00	
Euroregió	14.769,05	
Transversal	1.928,00	

*Activitat desplegada amb 4 socis (el pressupost total del projecte ETAC va ser de 29.000€)

Oficines Bòlit. Atenció al públic

Plaça del Vi 1, 1er pis
17004 Girona

Dilluns a divendres de 8 a 15h
972 42 76 27

Espais expositius

Bòlit-LaRambla_Sala Fidel Aguilar
Rambla de la Llibertat 1, 17004 Girona

Bòlit-SantNicolau
Plaça de Sta. Llúcia 1, 17007 Girona

info@bolit.cat
www.bolit.cat